

Çarşaf

21. TEMMUZ 1976

250 KURUŞ

SAYI:32

Kuraklık
çeken
Fransa'ya
manevi
yardım
yapıyoruz...

SABRET
BİRİCİT BARDOT'CUM
ŞİMDİ
DAMLAYACAK...

Aktüelle mostrasında Olimpiyatlar...
Ve ZEKİ MÜREN'in hayalindeki halkalar ...

Bu köklere, bu çiçekler

ÇETİN EMEÇ

ÖNCE, bir minibüs geçti cankurtaran telaşıyla... Kirlı sarı bir minibüs; tepesinde de, avaz avaz bir hoparlör... Tam önümde, yarı açık şoför penceresinden bir kol uzandı. Caddeye, bir avuç bildiri kağıdı saçtı: Mavi kağıtlar...

Ben, yerdeki kağıtlara uzanırken; minibüs, yolun bitimindeki dönemeçte gözden kaybolmuştu bile...

Ama, iki dakika geçti, geçmedi; aksi yönde bir kez daha belirdi... Hoparlörü hâlâ haykırıyor, gövdesinden sokağa yine mavi kağıtlar püskürüyordu...

MÜNİH'teydim... Bir öğle sonrasının bunalıcı sıcaklığında, sürüklenen adımlarla otelime dönüyordum... Tepemde ısıldayan güneşin mahmurluğu, çekitaşı olup gözkapaklarıma binmiş; beni, güpegündüz uyurgezer etmişti...

Hoparlörden yükselen tok ses ve uçuşan mavi kağıtlar, bu uyuşukluk içinde beni silkeledi işte... Bir yoldan geçeni çevirip sordum: "Ne oluyor?"

Kayıtsız Alman, durup cevap vermek gereğini duymadan omzunun üstünden mırıldandı:

"Yarım saat sonra, Üniversite'nin önünde yürüyüş varmış. Onu duyuyorlar..."

Ne yürüyüşü?... Üniversite nerede?... Öğrenciler neden yürüyecekler?...

Bunların hepsi, bir muammaydı benim için... Ama, daha o an, merakın burgusuyla zihnimi oymaya başlamış birer muamma...

Önce, bilemedim ne yapacağımı... Sonra, baktım bir polis arabası... Derken, bir daha; bir daha... Ardından, bir minibüs

dolusu televizyoncu. Sonra yine polisler, polisler, polisler... Ben de kervana karıştım: Elimde olmadan...

ÜNİVERSİTE'nin önüne geldiğimde, kalabalık yeni yeni oluşuyordu. Bir takım gençler... Uzunlu, kısalı, sarışın, esmerli kızlar. Ve, daha çok kızlar... Derken çocuklar: Küçük çocuklar... En kabadayıları sekiz, on yaşlarında... Ellerinde, dövizler... Kiminin ayakları çıplak, kiminin yüzü, gözü boyalı; ya da sırtında, hayvan tipli karnaval giysisi...

Aralarına karıştığında, bir avuç insandılar. Sanki, beni bekliyorlarmış. Akın akın gelmeye başladılar... Sanırsınız "Farrel Köyün Kavalcısı" öyküsündeki tüm kayıp çocuklar burada.

Arabalar duruyor, içinden çocuklar iniyor... Köşebaşından, Üniversiteye doğru sapan yayaların arasında; mutlaka bir, iki çocuk bulunuyor...

Hepsi, aynı havada... Annelerinin, babalarının ellerinden tutmuşlar... Yüzlerinde de, genellikle kızıl derili makyajı...

Ya o babalar; ya o analar... Mutlak hepsi birer hippı artığı: Blucinli, şortlu, saçlı, sakallı erkekler... İncecik giysiler içinde vücutlarının en tanrik edici ayıbını ortaya dökmekte sakınca görmeyen genç kadınlar...

Yarım saat içinde, sanırım bin kişi olmuşlardı. Bunun yarından çoğu çocuk... Polis arabaları da bir bir gelmiş, kaldırım kenarına peşpeşe sıralanmıştı...

Derken, yine hoparlörlü minibüsün bir yaygarası üzerine yürüyüş başladı. En önde, beş sazlık bir bando: Davul, akordeon, trombon, trompet ve klarinet... Ardında, küçük bir tahta araba. Vaktiyle, giyotine götürülen idamlık mahkumların son yolculuklarında bindirildikleri dört tekerlekli ölüm taşıtının mini mini bir benzeri. İçinde tikiş tikiş altı, yedi çocuk... Onun arkasında, dört kollu ile taşınan bir maket: Bir park maketi. Sonra da, muazzam bir kalabalık.

SORAN gözlerle kalabalık arasında dolaşıyorum... Daha ileri gidip soruyorum da; ama cevap veren yok... Öyle ya, nedir bu yürüyüşün sebebi?... Ve, nedir kalabalığı oluşturan bunca çocuğun rolü... Yoksa, polisin copuna, sillesine karşı bir savunma kalkını olarak mı kullanılacaklar? Ve, nihayet nedir o tabut gibi taşınan park maketinin anlamı?...

Hayli sonra öğrenebildim, bu hengâmenin temelindeki nedeni... Hep bir park içinmiş... Çocukların oynayabilecekleri bu parkın halka açılmasını sağlamak için...

Çevremizde, iki karışık topraklar üzerinde bile blok yığını

halindeki apartman kulelerinin yükseldiğini görenlerin gözünde, bir park uğruna girişilen bu kavgaya gerçekten güzeldir... Ama, ya bacak kadar çocukların eyleme itilmesi? Daha bu çağdan, sokak gösterilerine alıştırılması... İşte, o feci...

Yok; bu olaya tanık olduktan sonra ben, iyice inandım artık: Yeryüzünden, gösteri yürüyüşlerinin kökü kazınmaz... Dün, bu yürüyüşlere katılmak için birtakım gözü kara gençlerin zorlama çabası mı vardı? Bugün, o ortamı artık analar, babalar oluşturuyor... Ve, neredeyse daha beşikten, çocuklarını bu yolda eğitiyor...

Yalnız biz değil. Bütün dünya yakınıyor: Bugünün gençliği kendi çağını yaşamıyor, hayattan tat almayı bilmiyor, zevkten çok kavga düşünüyor diye...

Bir önceki kuşak "Köksüz nesiller yetiştiriyoruz" derken, yanan yüreğinin acısını dile getiriyor...

Kıdemli kuşağın gözünde gençlik; bitkidir, meyvadır, üründür... Ya onun kökleri?... Onlar da analar, babalar, ağabey, abla, amca ve halalar...

Ama; şimdi köklerin ne marifetler karıştırdığını gördükten sonra, onun çiçeğinden, yaprağından, tomurcuğundan, meyvasından yakınmak niye...

Bugün, nerede o eski aile ocaklarının iliklere sevgi aşılayan kutsal havası... Nerede, kolundan tuttuğu gibi çocuğunu miting alanlarına sürükleyen her biri, bir anarşist fabrikası...

EVET; bugünün çocuğu yaşını bilmiyorsa... Gençlik çağının haznını yudumlamıyorsa... Tebessümden çok, hançer gibi kaşlarla dolaşma eğilimindeyse; ne bunun suçunu ona bulalım... Nede, onun kafasına sözde sapık ideoloji tohumları eken amaçlı kişilere...

Suç, düpedüz bizdedir... Analarda babalarda; abla, ağabey ve amcalarda... Çocuklarını, daha körpe çağlarında, hayat kavgasına ite kaka sürükleyenlerde...

O sürükleyenler ki, hem bu marifetin kaynağını beslerler, sonra da kalkıp çocuklardan şikayet ederler...

Ama ne hakla?... Ama ne yüze?... Yine çok efendi, çok olgun ve çok bilinçli genç kuşaklar yetişiyor ki, ellerine tutuşturduğumuz anarşinin şu ateşli silahını, doğrudan, biz büyüklerine yöneltmiyorlar.

Gençlerimize bugün yakıştırılan suçlamalar karşısında, bizlere tek görev düşüyor artık: Utanmak...

Ve, hâlâ bizden saygılarını esirgemedikleri için, kendilerine teşekkür etmek. Hem de, döne döne...

İtalya'da
seks yaptıran
radyo var

HABERLERDEN
ÇİZGİLER

ISRAİLLİ KADIN ASKER, DÜNYA GÜZELLİK
KRALİÇESİ SEÇİLDİ

ERKEKSENİZ
SEÇMEYİN!

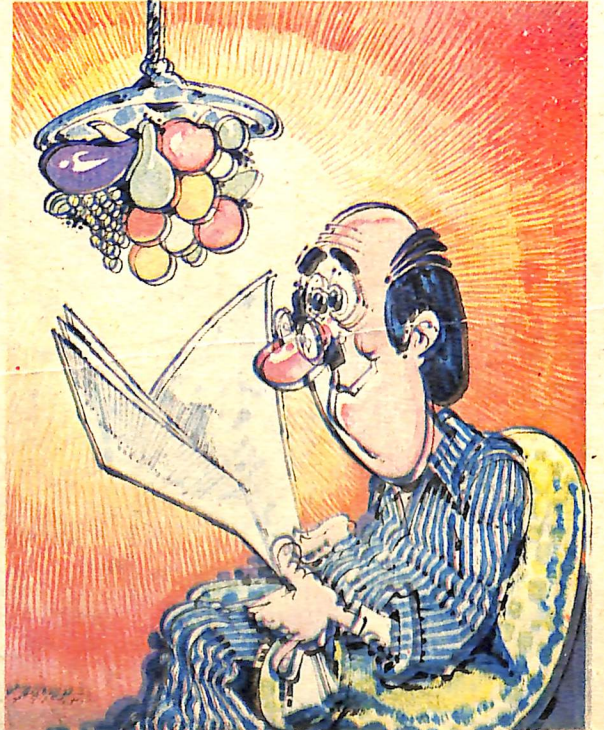
JÜRİ

ULAN
PARAZİTİN
SIRASI MI
ŞİNDİ!

Bİ EKMEK VERSENE
BOZUK OLSUN!

FIRIN

Ekmeğe
sakladığı
tabanca
bulununca "Ekmekler
iyice bozuldu" dedi

MEYVE VE SEBZELER İŞINLANDIRILACAK

Süleyman Bey'den bal damlaları...

Yazan:
HIKMET FERİDUN ES

AKŞAM yemeğinden sonra şöyle TV başına oturduk. Ekranda Süleyman Bey konuşuyor...

Ne konuşuyor ama: Bülbüller gibi şakıyor, kanaryalar gibi makara çekiyor. Ağzından da etrafa damla damla Isparta balı sıçramakta.

Hele şu nutukların içindeki "Kuşkusuz" lafı da olmasa. Cihan bilir ki Süleyman Bey kuşkusuz diyemez. "Kuş!... Kuş!... Kuş!..." diye kekeleler durur. Dinleyenler de kuş çıkacak sanırlar ağzından. Durum böyle iken hangi akıllı sokar bu meymenetsiz lafı Süleyman Beyin nutkuna? Ara sıra elindeki okunacak yazılar da domuzluk ediyor, okuyamıyor.. Bazen nutkun bir yerinde, Süleyman Beyin "Burada sesini iyice yükselt Hasan!" diye bağırmasından bile ödümüz patlıyor. Malum ya, Süleyman Bey, dalginlıkla, başkasının şapkasını giydiği gibi, başkasının nutkunu alıp okuduğu da olur.. Hasan Tosyalı ise daima nutkuna, heyecan tonunu ayarlamak için, "Burada sesini yükselt Hasan.." "Burada ağla Hasan!... Ağla!" gibi uyarıcı notlar düşer... Süleyman Bey'de nutuktan parçadır diye bunları da okuyabilir diye korkarız...

İşte Türk politika tarihine geçecek pırlantalar... Süleyman'dan inciler...

"Biz bu memlekette tesbih çeken de biliriz... Tetik çeken de biliriz!"

Ne laf ama... Ne fiyakalı lakırdı bu Süleyman Bey... Demek Türkiye insanların tüm yaşamı iki nokta arasında geçiyor: Tesbih ile tetik arasında!

Böyük Türkiye'nin böyük romanı: Tesbih ve Tetik!.. Yazan: Süleyman Demirel... Türkiye'yi sadece iki kelime ile böylesine ustaca dile getiren çıkmamıştır.

Hay Allah, şu sarmısaklı cacığı da nereden yedik, bilmem ki?.. Kırpıklarımıza sanki Isparta balı sürmüşler. Gözlerimizi açamıyoruz. Süleyman Bey devamda:

Kendi sümüğümüzü, kendimiz çekeceğiz..

AMERİKA'YA GÜVENMEYECEĞİZ!..

"Biz tespihteki parmağı da biliriz. Tetiğin arkasındaki parmağı da biliriz. Politikacının arkasındaki parmağı da biliriz..."

Zaten esasl olarak şunun şurasında kaç parmak kaldı ki?.. Topu topu 3 parmak: Kadın parmağı... Gizli padişahçıların Vezir parmağı... Ve Şeyh Efendinin parmağı... Şeriatçıların parmağı.

Süleyman Bey: "Hükümetimiz bütün iktidarı ile ayakta duruyor... Evet, telgraf çeken de biliriz. Tespih çeken de biliriz. Sümüğünü çeken de biliriz. Enfiye çeken de biliriz. Ancaaaaaak. Kalkınan Türkiye'de, kendi sümüğümüzü kendimiz çekelim politikasını uygulamaya kararlıyız arkadaşlar. Artık Amerika'ya güvenmeyeceğiz. Kendi sümüğümüzü kendimiz çekeceğiz."

Evveeeeet... Biz kafa çeken de biliriz. Kulak çeken de biliriz. Karakolda sopa çeken de biliriz, biliriz ama... Amması var işte. Bankalardan gredi çeken de biliriz. 31 çeken ayı da biliriz. Her çeken biliriz."

Aman dikkat. Özellikle bekâr arkadaşlar... Süleyman Beyin sözleri böyle... Sakın gizli bir şey çekmeyiniz... Meselâ gizli sevda filan gibi canım!

Süleyman Bey ekranda nutuk çeku dursun. Biz de koltukta bir tavşan uykusu çekmişiz. Gözlerimizi açtık ki!.. Bir hanende şarkı söylüyor:

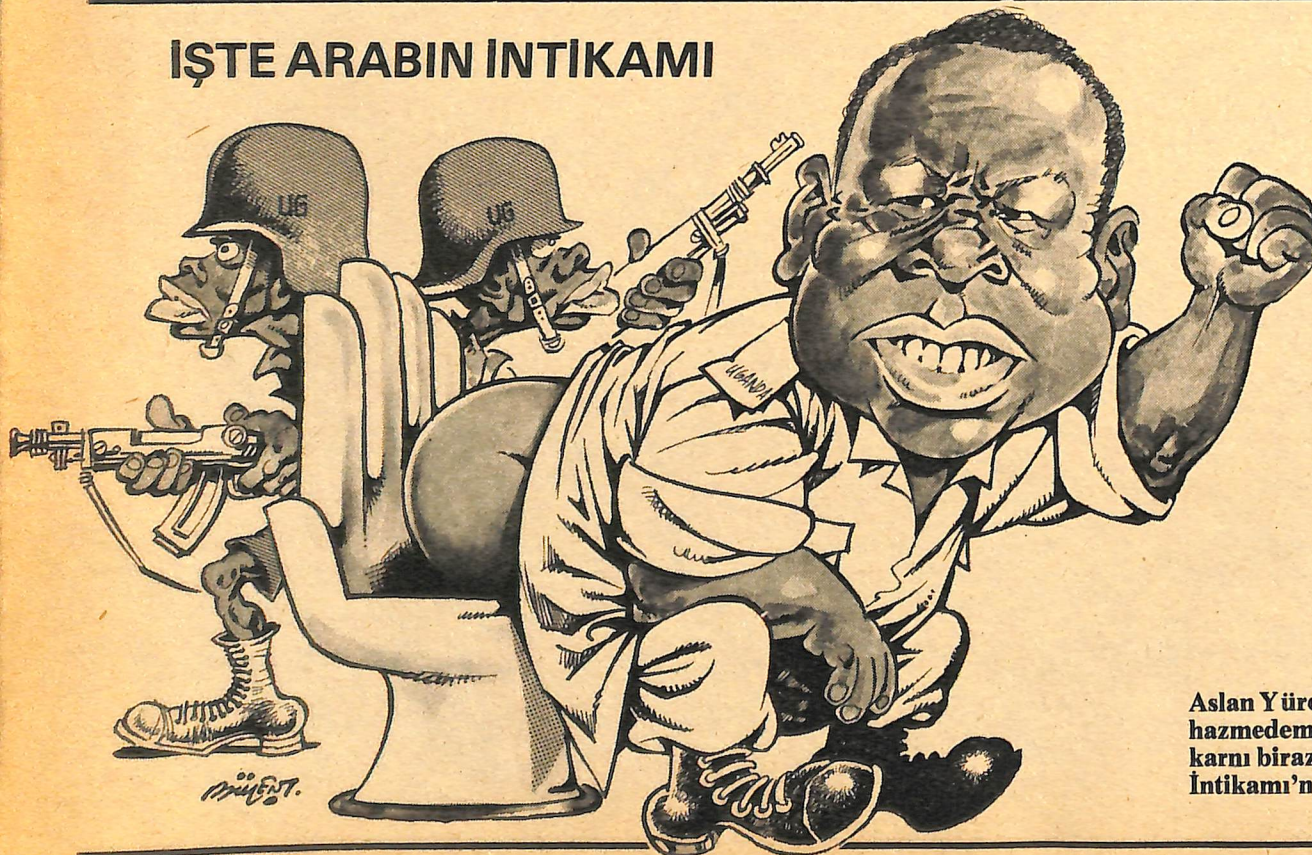
Neden saçların beyazlaşmış arkadaş?

Sana da, benim gibi çektiren mi var?

Ne demezsin, arkadaş!

İŞTE ARABIN İNTİKAMI

Dünyanın en oturaklı başkanı, ilk oturaklı toplantısını yaptı...

Fransa'ya özel olarak ısmarladığı tuvaleti çok beğenen İRİ ABİDİN, hükümet toplantılarının yapıldığı salonun yeniden düzenlenmesini buyurmuş, bundan her bakanın kendine münasip bir oturak uydurmasını duyurmuştur. Kısa sürede eksiklerin tamamlanmasıyla iç ve dış sorunlar ele alınmış, İsrail'e misilleme olarak, kavun yiyip üstüne su içilerek, çıkarmanın sürdürülmesinde görüş birliğine varılmıştır.

Aslan Yürekli Mişon'un Uganda baskınına bir türlü hazmedemeyen İRİ ABİDİN, oturağına kuruldu, karnı biraz buruldu, çıkarmasını yaptı, Arabın İntikamı'nı aldı!.. Resimde bu önemli anı görüyorsunuz.

Dün trafik suçu işleyenler:

- 34 JZ 746 Kırmızıdan geçti. Kimyadan ikmale kaldı..
34 GH 597 Utanmadan kadınlar helasına daldı.
35 WM 402 Ablana bakarken ağaca bindirdi.
16 QL 601 Yaşlı bir kadının romatizmasını dindirdi.
06 ZG 805 Yarma şeftaliyi ezdi.
31 ÇW 924 Ayıp sokakta gezdi.

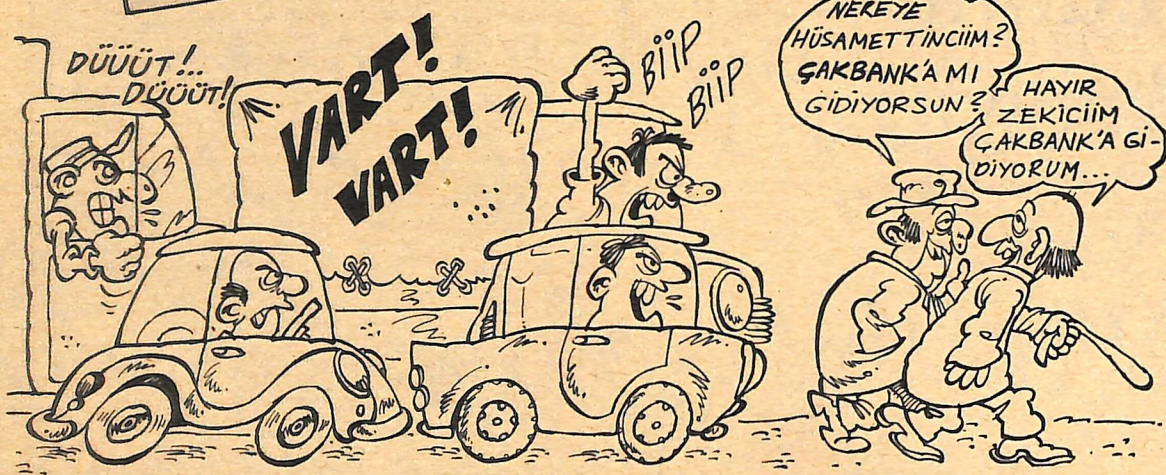
Her gün pek çok kişi ölüyor... Verilen cezalara kuşlar bile gülüyor...

Trafik anarşistleri avlanıyor!

Yazan:
Kandemir
KONDUK

Çizen:
Sinan
GÜRDAGCIK

30 KÂĞIT CEZAYLA İŞ BAĞLANIYOR

İLGİLİLER, canımızı sıkan, yuvamızı yıkan, ocağımızı söndüren insanı deliye döndüren ve kural-mural ipelemeyen "TRAFİK ANARŞİSTLERİ"nin egzoalarına parmak tıkamaya başlamışlardır.

Basın organlarının haftalardır süren yayını üzerine, çalışmaların saatte 80 km. daha hızlanması ve direksiyonun başına geçince kendini padişah sananların avlanması, halkı çok sevindirmiştir.

Bu arada "TRAFİK ANARŞİSTLERİ"nin cezalandırılmasına üzülenler de vardır. Bunlardan biri muhabirimize şunları söylemiştir:

"Çok üzüldüm... Alt tarafı bir ufak içti diye, karşı şeride inek gibi geçti diye, kaldırımda yürüyenleri biçti diye, kırmızı yanarken gazlayıp karşıdan gelen arabayı deşti diye sürücülere 30 lira, ceza verilir mi? İnsaf!... En ağır ceza 15 lira olmalı, 5 kişiden fazla çiğneyen şoföre % 50 tenzilat yapılmalıdır."

NOT: Bu sözleri söyleyen şahsın da bir trafik kazası sonunda kafayı üşüttüğü anlaşılmıştır.

Parlamenterlerarası Zıpzip Şampiyonası sonuçları:

KAFAKARIŞTA **AP**
MADİKTE **MSP**
BEKLEMEDE **CHP**

BİRİNCİ

Yazan: Vedat SAYGEL

ÇOK çalışıp zihnen pek yoruldukları için sportif faaliyete önem veren parlamenterlerimizin gazetelerde ve TV ekranında bile çarşaf çarşaf yansıtılan uğraşları malum. Ping-pong turnuvasının hemen ardından başlayan zıpzip şampiyonasında parlamenterlerimiz arasında umulanın üstünde ilgi toplamış, katılmak isteyenlerin bir kısmı kapılara yüklenirken, bazı ünlü isimler de pencereden atlamıştır.

Meclisin arkasındaki arsada toplanan politikacılar, hemen partilerinin sandalye sayısına orantılı olarak takımlarını kurmuş, Feyzioğlu takım kuracak sayıyı binbir güçlükte bulmuş, oyun dışı kalan Türkiye ise hakkının yendiğini öne sürerek oyun boyunca ağlayıp durmuştur.

"Kafakarış-Madikatma Bekleme" olmak üzere üç katagori üzerinde yapılan şampiyona sonunda, "Kafakarış Birinciliği"ni AP almış, "Madik Birinciliği"ni MSP'nin almış, "Bekleme" şampiyonluğu CHP'ye kalmıştır.

Zıpziplerinin yarısını Sülü'ye yutulan Bozbeyleli hır çıkarmaya kalkmışsa da, araya girenlerin sayesinde yalnızca uzun bir demec vermiş, başta AP ile CHP, olmak üzere şampiyonaya katılan tüm oyuncuları yermiştir.

Şimdi tüm güçleriyle yakında başlayacak "Uluslararası Balon Şişirme Şampiyonası"na hazırlanan ekipler uyusmaya varmışlar, Meclis tatile girmeden voltalarını almışlardır.

ANLAMİYORUM ABİCİM.
NE ZEVK ALIYORLAR?
BEN ÇIKARIYORUM, ONLAR
GİRİYORLAR...

KARAVANA

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

Yaz tatili

YAZ tatili özellikle kesenin katilidir. Deniz kıyısında azıcık serinliyeyim, bir parça başımı dinliyeyim derken, borç kuyusuna tepetaklak gidersin. Pansiyon, otel, barbunya balığı, Yorgo'nun kayığı, Marmara şarabı, patlıcan kebabi falan ve kol kadar kazığı bir güzel yersin.

Hanım, tatil için dört bluz, üç pantolon, iki mayo, eşarp, sandalet derindedir. Kız yeni bir şort ister, oğlan blucin peşindedir. Ve herkesin çift eli senin tek cebindedir.

Bir binlik ver, yetmez. Bir beş yüzlük daha, yetmez. Bir beş yüzlük daha.. Geceleri uykun kaçır, hesap yapa yapa zor varırsın sabaha. Kimse halden anlamaz, tatil hazırlığı masraflından, tatile para kalmaz.

-Ah şu eteklik çok güzel, plaja giderken giyerim.

-Ah şu şapka çok enfes, plajdan dönerken giyerim.

-Ah şu ipekli harika, akşam üstleri giyerim.

-Ah şu gömlek, ah bu şal...

Arslanım, koç yiğidim, kıcını yırtı yırtı her dükkandan bir şey al... On beş günlük dinlenme, bir kaç kadeh ziftlenme sonunda çeki taşı gibi yüreğine oturur. Papeller eridikçe dilin damağın kurur.

Derken efendim, bir de rastlamaz mısın ya kayınçoğa, ya enişteye, ya bacanağa...

-Ooo, siz de mi burdaydınız?

-Oo, aman ne rastlantı!

-Çocuklar birlikte çıksın, biz beraber yiye-

lim.

-Önce bir şey içelim, sonra denize gidelim...

Ve hesaplar geldikçe:

-Lütfen müsaade buyur...

-Yok olmaz, sıra benim...

Ve kol gibi kazıklar dayandıkça içine, genel koroya katılmak için hıyar gibi sırtıp; ikide bir:

-Ah, ne iyi ettik de geldik! demek zorundasın.

Geceleri sivrisinek avında, gündüzleri bir yığın eşya ile kabinesiz plajın patika yolundasın...

-Güneş kremim nerde?

-Termosu unuttun mu?

-Ağabeyim geliyormuş, özel oda tuttun mu?

-Kırk yılda bir tatil yapalım dedik, titil titil burnumdan getirme kuzum...

-Dur, mayomu giyeyim. Ay! Kirlendi bluzum...

-Yemeği kahvede yiyelim.

-Akşam sinemaya gidelim.

-Niye suratın asık?

-Ben dondurma istiyorum, vişne kaymak karışık...

-Bir yüz kâğıt versene!

-Bir ellilik versene...

-O garson iyi çocuk, bir beşlik bahşiş bırak..

-Öf, aman! Bugün ortalık inadına sıcak...

Ayağı kesen çakıl, pis koku helâ, kaybolan baldız, mideyi bozan kıyma.. Ve hep aynı hıyar sırtışla:

-Ah, ne iyi ettik de geldik, demek daima...

Sözde deniz kıyısında serinlemek, hiç bir şey düşünmeden üç-beş gün baş dinlemek...

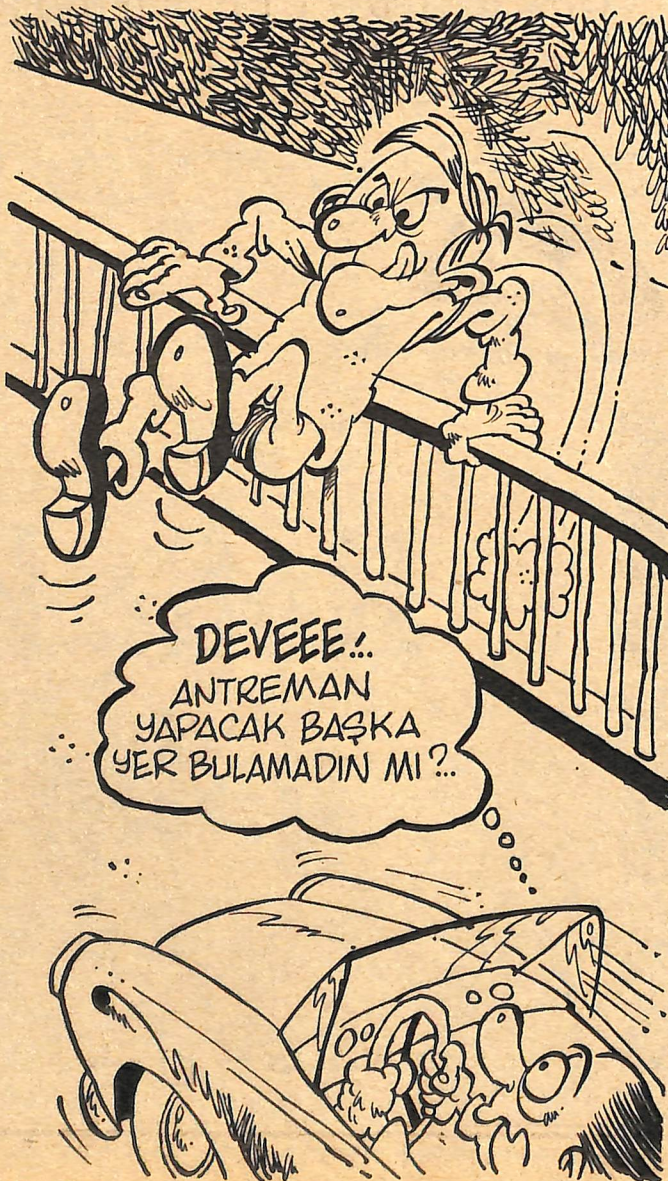
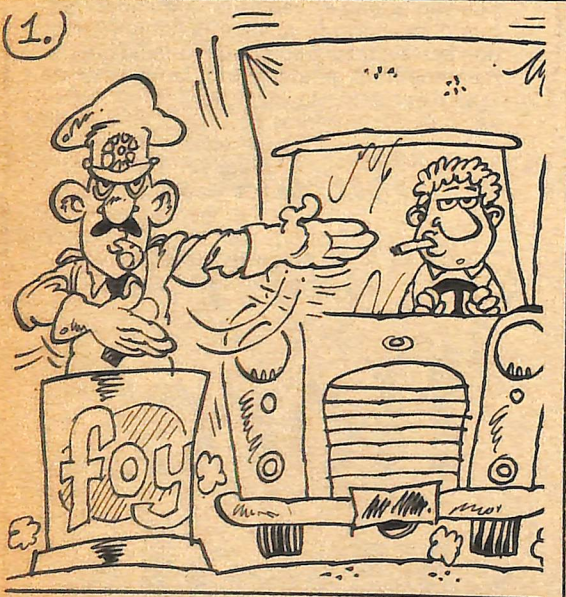
İflâhın kesilir, canın çıkar, her uydurma kahkaha ruhunu sıkır. Özler durursun şehirdeki işini... Beş gün kaldı, üç gün kaldı diye bitkin, perişan sıgarsın dişini.

Beş bin kâğıt çoktan gitti, üç bin de borçlanıldı... Kazıkları yedikçe eğleniyoruz sanıldı.

Ama kime anlatabilirsin bunu?... Bu, kadersizliğin sana her zamanki oyunu.. Bütün bunları bir güzel çekeceksin sineye... Üstelik hep hıyar gibi sırtıp:

-Ah, ne iyi ettik de geldik! diye diye...

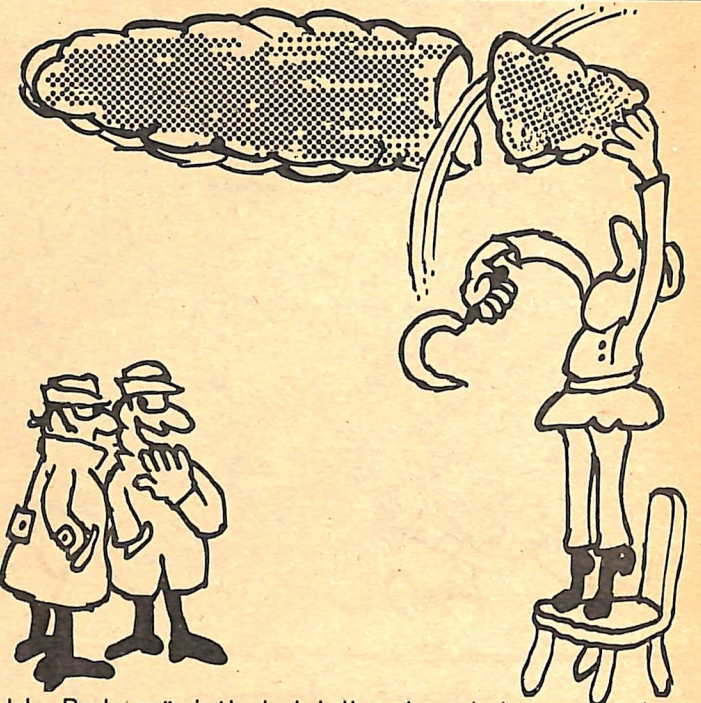
İçinden söv kendine: "Ah ne eşek mişim ben! Ah ne kaz!" Ve aslında ziyan zebil olarak geçip gitsin koca yaz...

DEVEEE..
ANTREMAN
YAPACAK BAŞKA
YER BULAMADIN MI?..

bulutları yürütenlere karşı

Çizen:
Nehar TÜBLEK

Ege' ye çıkmak için
"uygun gün" bekleyen

"Hora", Haliç hattında gidip geliyor.

Yazan: Vedat SAYGEL
Çizen: Öznur KALENDER

EGE'ye açılmak üzere ısınma turlarına başlayan "Hora", Büyükaada ve Heybeli çevresinde yarım saat kadar doladıktan sonra yeniden İstinye'ye gelmiş, deneme seferinin başarılı geçtiğini gören Ulaştırma Bakanlığı, "Kendi masrafını çıkarsa kâr kârdır!" diyerek, gemiyi Haliç hattına vermiştir.

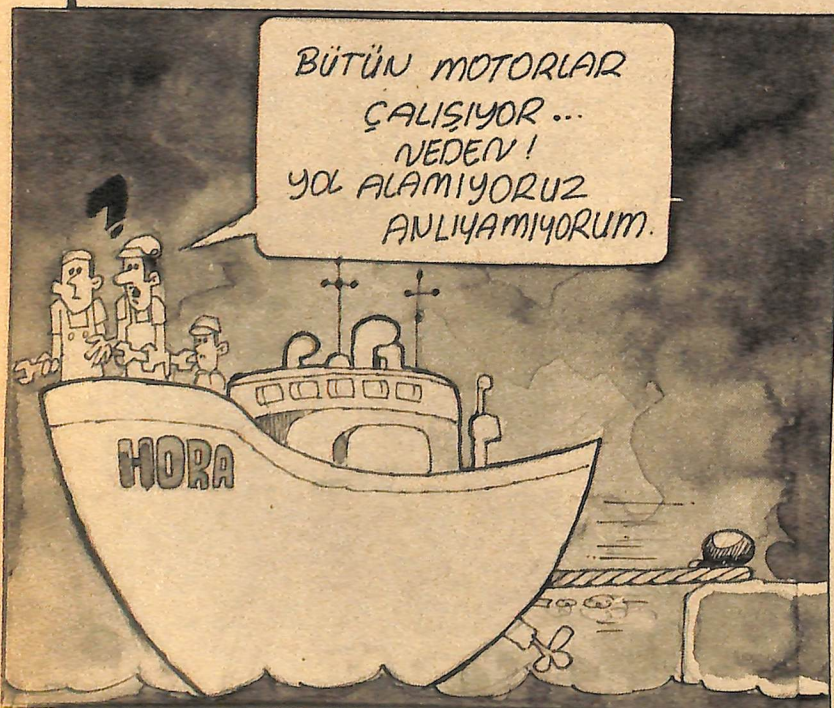
En modern sismik araştırma araç

ve gereçleriyle donatılan gemi, Amerika'nın baskı yapması, hükümetin alttan almasıyla önümüzdeki günlerde halkın hizmetine girecek, Kasımpaşa-Hasköy-Fener-Balat-Eyüp arasında gidip gelecektir.

Dıştan baskı yapıldığı yolundaki söylentilerin aslı olmadığını bildiren bir yetkili, Haliç hattında görülen vapur eksikliğinin, çekilen petrol sı-

kıntısından daha büyük sorunlar yarattığını söylemiş: "Ege'ye istediğimiz an çıkarız. Gerekirse teknik uzmanlarla sismik araçları kamyonu doldurur, karayoluyla da arama yapılacak bölgeye yığarız." demiştir.

Eyüp-Köprü arasında şimdilik "Hora" ile volta atacak olan teknik elemanlar, işe alışmak için kolları sıvamışlar, çıma atma, bilet kesme talimlerine başlamışlardır.

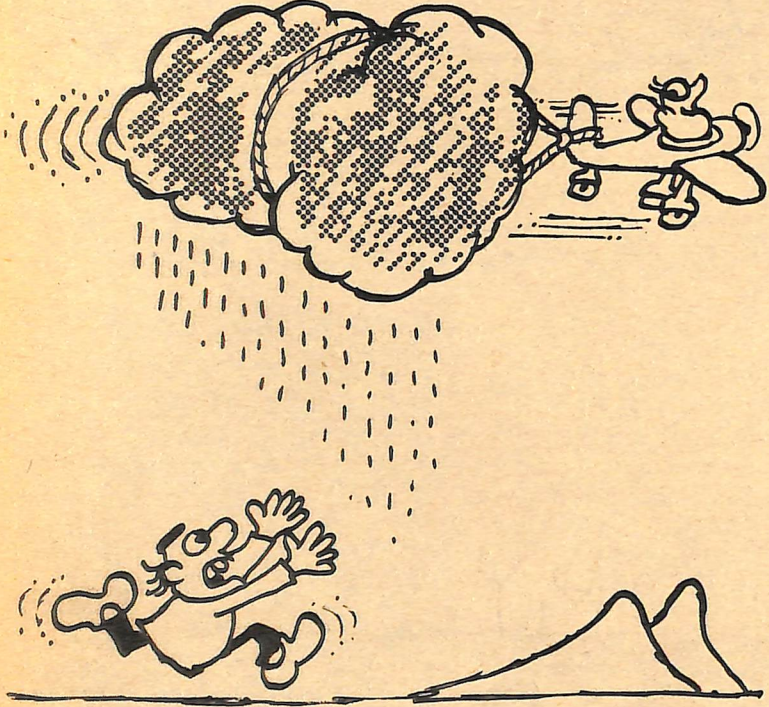

AVRUPA' da hüküm süren kuraklığın nedenini bulmak için paçaları sıvayan CIA, sicili malum U-2 uçaklarıyla bulut hırsızlarının peşine düşmüş, fakat ajanlar 20.000 metre yükseklikte sıcağın iyice pişmiştir. Arakçıları yakalayamadan üslerine dönmek zorunda kalan görevliler, hırsızları gördüklerini, fakat kimliklerini tespit edemediklerini söyleyerek, suçu Doğu bloku ülkelerinin üzerine atmışlar, sonra da turşu gibi vurup kafayı yatmışlardır.

Haberin dünyada tepki yaratması üzerine Birleşmiş Milletler Genel Kurulu ortak bir karar al-

mış, Avrupa'yı kuraklık felâketi-ne sürükleyen bu hırsızlık olayını oy birliğiyle kınamıştır.

Toplantıdan sonra Türk delegasyonu ile bir görüşme yapan Fransızlar, yağmur duasına çıkmak için yurdumuzdan nefesi kuvvetli bir hoca isteyerek yardım ricasında bulunmuşlar, umut verici cevaplar almışlardır. Bu günlerde yola çıkması beklenen duahanelerden kurulu kafilemiz, Fransa'yı suya kavuşturmayı başırırsa, dönüşte Sular İdaresi'nin tüm personeli tepeden tırnağa değiştirilecek, her şebenin başına soluğu kuvvetli bir duahan yerleştirilecektir.

-Yakalayın, hırsız var!..

-Bu komünistlerden öbür dünyada da rahat yok!..

Su mu yok? Olsun...

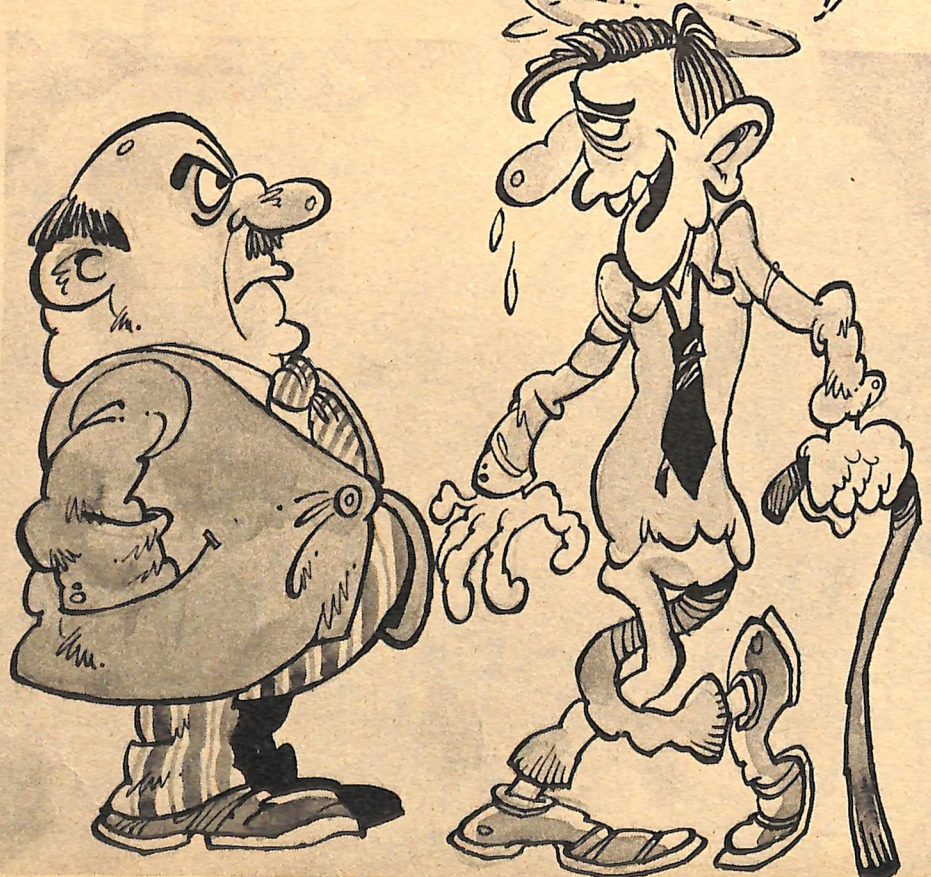
Heysu ile çamaşırlarınız daha beyaz!...

SICAKLARIN artması, su-suzluğun basmasıyla ne yapacağını şaşırarak halk, işin kolayını bulmuş, çeşitli meşrubatla çamaşır yıkamaya koyulmuştur.

İyi sonuç alınması, deterjan üreticilerini güç duruma sokarken gazoz ve meyve suyu satanların yüzünü güldürmüştür, bu kez de piyasada meşrubat sıkıntısı görülmüştür.

"Çamaşırdaki Tekel mamullerinin yerini hiçbir deterjan tutamaz!" diyen ev hanımlarının tek şikâyeti, bu maddelerin çok pahalı olması ve çamaşır gününde tüm ev halkının kafa bulması...

ÖZÜR DILIYORUM MÜDÜR BEY. KARIM GÖMLEĞİMİ YİNE RAKI İLE YIKAMIŞ

MAUPASSANT HİKAYELERİ KÖY SAKASI

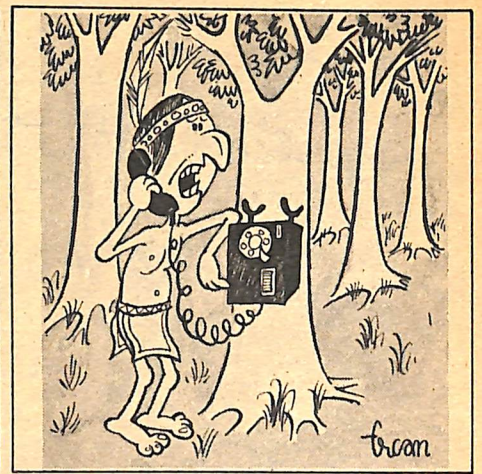
Geçenlerde, Maupassant Hikâyeleri isimli TV dizisinde yer alan ve milleti ağlata ağlata bayıltan bol sovanlı, yumurtalı, kuluçkalı öyküyü, bir de biz yayınıyoruz. Filmin oyuncularını meşhur olmadıkları için, rolleri bizim meşhurlara oynatıyoruz. (Bir kusur ettikse af ola, de-yip, çıkalım yola...)

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Bülent DÜZGİT

ANLAŞAMAYINCA

tipler

CETİN ALTAN

Tatlı bir dalgacı

ONU tanıdığım zaman Devlet Tiyatrolarında dekoratör yardımcısıydı. Ortayı aşmıyan boyu, tıknaz denebilecek vucudu, yumuk görüntülü yüzü ve gülerken gözlerinin kuyruklarında beliren zeki çizgilerle, dünyanın sirini bir insandı.

Müthiş bir dramaturji sezgisi vardı. Sahneyi durmadan, alışılmışı aşan bir hareketler ve kontrastlar senfonisi olarak görürdü. Donuk, basma kalıp oyunlarla mizansenleri, süzme bir salaklığın beynisel projeksiyonları olarak, kesik ve kısık gülüşlerle tiye alırdı.

Rejisörler sık sık yemeğe davet ederlerdi kendisini. Ve sözde fazla da çıkarmadan, yeni hazırladıkları oyunlar hakkında fikrini alırlardı.

Yemekte neler konuşulduğunu akide şekeri emer gibi iğneli bir zevkle anlatırdı:

- Kuyruğu sıkışmış serserinin, bir büftege bizi çakozlamaya uğraştı. Ulan, dedim, o herifi sahnenin ortasında kazık gibi ne tutuyorsun? İsterik kahkahalarla girsin içeri, herkesin suratını karışlasın ve sonra hiçkırıklarla çökerek donup kalsın orada...

Durmadan hiç bir zaman yazmıyacağı oyunlardan sahneler anlatır, durmadan hiç bir zaman sahneye koymıyacağı

oyunlardan orijinal rejiler çıkartırdı.

Ve tatlı tatlı rakı içer, aklına gelen gelmiyen herkesle dalga geçerdi.

Onun için dünya bir budalar ordusundan ibaretti. Hırtlar, hıyarlar, salozlar ve danga-laklar bataklığının ortasında, yaratıcı, ama başladığını tamamlamaktan sıkılan zekâsının yalnızlığını gevrek gülüşlerle süsliyerek rakı sofralarına bir avuç darı gibi armağan ederdi.

BİR yıla yakın bir süre sabah akşam sınırsız bir dostluk yaşadık. Çatışmasız ve gerilimsiz bir gırgır içinde, tiyatro konuşur, güler, içki içer güler, sinemaya gider gülerdik... İkimiz de gençtik ve enayi bulmadığımız kimse yok gibiydi...

Bazan cebinden dört tane değişik renkte betabe mozayığı çıkarırdı:

- Biliyor musun bunlar ne, derdi?

- Ne, derdim.

- Bunlar bir servet...

Dört köşe minik bir sarıda, dört köşe minik bir laciverte, dört köşe minik bir turuncuda, dört köşe minik bir yeşilde nasıl bir servet gördüğünü merak ederdim.

O, dört küçük taşı kıtsal

bir yapıt yaratıyormuş gibi özenle yanyana dizerdi:

- Bunlar bir servet. Bir servet bunlar...

Arkasından öğrendim ki, yeni yapılan bir hastanenin başhekimine bu renkli taşları öylesine ballandırarak anlatmış ki, hekim hastanenin iç dekorasyonunu ona vermiş...

NALBURLARDAN, inşaat malzemesi satan dükkanlardan, proforma faturalar alarak, başhekimden yüklü avanslar çekerti...

Daha doğrusu bana hiç söylemezdi bunları, başkalarından öğrendim. Bazan da sorardım:

- Ne oldu o senin dekorasyon işi, diye...

- Siktiret pezevenkleri, zevksiz keratolar hiç bir şeyden anlamıyorlar, kafam kızacak bırakacağım, derdi.

Ve sonra yine öğrendim ki, dört renkli taşla proforma faturaları göstererek başhekimden bir yığın para aldıktan sonra, bir daha da hiç uğramamış semtine...

Onun için para sorumluluğu, taşınması gereksiz bir angut belâ idi... Dostlarından, kendisini sevenlerden sonsuz bir rahatlık ve doğallıkla koparabildiği kadar borç alır, bunları ödemek gerektiğine de hiç, ama hiç inanmazdı.

Nedense beni bu tür ilişkilerinin dışında tutmuştu. Ya paramın olmadığını bildiğinden, ya dostluğumuzun zede-lenmesini istemediğinden... Bu yönüyle hiç bir zaman karşılaştırmadığı beni...

Eli de gayet açıktı. Cebindeki bütün parayı bir gecede kış kış güler, sincap gibi çitir çitir yerd. Sofra hesaplarını gördükten sonra parası artmışsa başka bir yere gider, onları da orada yerd. Ve sonra parası artmışsa başka bir yere gider, onları da orada yerd. Ve sonra bir başka yere daha gider, orada da hesabı borca bırakırdı. Ancak o zaman rahat ederdi.

Ertesi gün de ilk rastladığından herhalde yine borç alırdı.

Sanatçı olmasına muhakkak ki sanatçıydı, ama para sorunları gibi çalışmak da bunalıcı gelirdi ona. Yaza yaza bir tek oyun yazdı, ama ölümsüz türden... İkincisini bir türlü beğenip bitiremedi. Üç dört de oyun koydu. Tabii avans istemleriyle her gün muhasebeyi sıkıştırıp iflâhını keserek.

BİR akşam ikimizin de tepesinden bakan, doksanla yüz kilo arasında bir hanım arkadaş bulmuştuk. Oturduğu zaman dizleri yanyana gelebilecek kadar tosuncuk, saf bir insandı.

O, kadına baktıkça gülmesini tutamıyordu, ben de ona baktıkça... Lüks bir lokantaya gittik. Hanım bir katedral papazının görkemliliği ile ikimizin ortasında sakın sakın oturuyor, şarap içiyordu. Biz de kış kış, pih pih, gülmekten katliplı yerlere serilmemek için dişlerimizi sıkıyor, gözlerimizi

birbirine ilistikçe, dudaklarımızı ısırıp, hemen hanımın bardağına şarap dolduruyorduk. Hanım halimizden habersiz, kibar kibar:

- Mersi, diyordu.

Ve yuvarlıyordu. Birinci şişe bitmişti. İkinci şişeyi söyledik. Tosuncuk onu da rahatça bitirdi. Üçüncü şişeyi söyledik. Tosuncuk hiç tınmadan, lâlir lâlir içiyordu şarapları. Alkol hiç bir etki yapmıyor gibiydi üstünde... Delikli bir taş dökülür gibi, boşalıp gidiyordu şişeler...

Sanatçı dostumun elinde beyaz küller uzaan iri bir püro vardı. Tosun başka bir yere bakarken püronun küllerini şarap bardağının içine silkti.

Alkolde sigara külünün ne korkunç bir sarhoşluk koması yarattığını biliyordu. Tam bardağı önünden alacakken, kaddın uzanıp şarabı dikti kafasına...

Ha şimdi yıkıldı, ha yıkılacak diye bekliyordum. Dostum kış kış gülmeye devam ediyordu, tosun da şarap içmiye... Ve bir şey olmuyordu. Yeniden dolan bardağa, bizim dost bir fiske kül daha attı.

Ben yapma diye işaret ediyordum. O, alt dudaklarını uzatmış, hafif hafif başını sallıyarak, maşallah, bravo der gibilerden tosunu süzüyordu.

Derken kadın:

- Galiba şarap dokundu, dedi.

- Başınız mı dönüyor, kahve söyleyelim mi?

- Yok hayır... Şimdi geçer herhalde...

Ve tekrar dikti bardağı ağzına...

Az sonra:

- Sarhoş mu oldum ne, dedim...

- Kalkalım isterseniz?

AMA tosunun rengi atmış kalkamıyordu. Çok da iri yarıydı. Koluna usturuplu olarak girip, usul usul dışarı çıkmaya olanağı pek yoktu. Sonunda tosunun bir yanına o geçti, bir yanına ben, boynumuza çöken kolların altında, bir çınar kütüğü taşır gibi, kadını kapıya doğru taşımaya başladık.

Ben bayağı sinirlenmiştim:

- Ulan iyi halt ettin. Bir eczane bulup oraya götürelim, diyordum.

O:

- Temiz havada açılır yürütelim, diyordu.

- Ulan lokomotif gövdesi gibi kadın, nereye yürütüyorsun?

- Dur istersen, parmağını ağzına sokup kusturayım...

Bir yandan tosunu tutmaya çalışırken, bir yandan da işaret parmağını kadının ağzına sokmaya çalışıyordum:

- Şekerim aç ağzını da kusturayım seni, diyordu.

Kadın olmaz der gibi iniltili sesler çıkarıyordu.

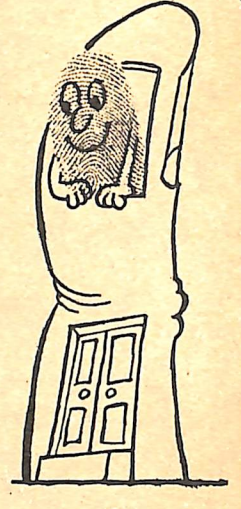
Bizim sanatçı dost bana da:

Burnunu sık karının, burnunu sık diyor.

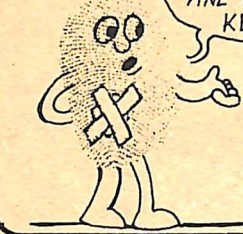
Burnunu sıkarsan kadın nefes almak için ağzını açacak o da parmağını gırtlığına daldıracaktı.

Bu arada tosunu yere dü-

**Karikatüre
parmak
bastık**

NE OLACAK,
HÜSEYİN BEY
YİNE TIRNAK
KESTİ!

şürmemek için ikimiz de son gücüne beline yapışmıştık...

AZICIK sıkıttım burnunu. Ağzı açıldı. Bizim oğlan da işaret parmağını gırtlığına soktu. Elimi burnundan çekince bir feryat koptu. Tosun bizim oğlanın parmağını ısırmıştı. O da can havliyle tosunu bırakıp parmağını tutunca, ben tek başıma kadını zaptedemedim, ikimiz birlikte yerlere yuvarlandık.

İkına sıkına zor belâ tekrar kaldırdık hanımı...

Ben:

- Hiç değilse bir eczaneye götürürelim, diyordum.

O:

- Bir köşeye oturtalım, tüyelim, diyordu.

- Olur mu yahu? Baksana geleliyor kendine... Belki de hastaneye götürmek gerekcek...

Ulan ne diye kül dökersin şaraba?

Sonunda bir taksi çevirdik. Tosunu bizim dostun evine götürdük. Bir divana uzattık. Ben rehberi kapıp bir doktor aramaya başladım. O da bir sürâhi su döküp kadının kafasına...

Neyse tosun azıcık kendine gelir gibi oldu ve öğüre öğüre kusmaya başladı. Ne divan kaldı, ne hali, ne entari.

O kustukça, bizimki:

- Bak iyi geldi diye bir sürâhi daha bosaltıyordu kadının kafasına.

Kadın da:

- Ah aman azıcık açılıyor, sizi de zahmete soktum, hiç böyle olmazdım, kusura

bakmayın, diyordu. Doktora falan ihtiyaç kalmamıştı. Ben saate baktım:

- Haydi bana müsaade, dedim.

Sanatçı dostum ne olup bittiğini sonra anlattı bana... Kadını soyup yatağa yatırmış, arkasından dayanamayıp kendi de yanına yatmış. Ama kadın arada bir yine öğürüyormuş... O öğürdüğü de bizimki kafasına azıcık su döküyormuş... Öğürtü, kusmak ve kafaya su dökme arasında yine de sevişmişler...

BOYUTSUZ bir serseriliğin bütün şirinliğini acısı, tatlısı, bunalımları ve serüvenleriyle yaşadı.

Son taşındığı evde sade kirayla ödememekle kalmamış, ev sahibini kefil gösterip bir de buzdolabı almıştı.

Bakkal ise, veresiye ödenmez yekûna varınca hepsini yırtıyor, sil baştan yapıyordu. O da önünde rakı sabahlara kadar yazacağı ve sahneye koyacağı oyunların rejisini anlatıyor, zeki gözleriyle kış kış qulekerek bitmiyen dalgasını geçiriyordu...

Ne birinci kriz, ne ikinci kriz, ne üçüncü kriz onu bu dalgadan koparamadı... Üstüne üstüne gitti krizlerin...

Ve dördüncü krizde ahmaklar dünyasına ölümsüz bir yapıt bırakarak, bilmediği yeni bir dalgayı denemek ister gibi o kış kış gülüşüyle aramızdan kopup kayboluverdi.

EKSTRA Çarşaf

Olimpiyatlara Çarşaf serdik

Çizen: Sinan GURDAGCIK

**Muhittin adında biri
Montreal'den bildirdi**

KİMSE DEN aşağı kalmamak için Montreal Olimpiyatına gönderdiğimiz ve "Kariya kıza kapılma da, adam gibi haber yolla!" diye sıkı sıkı tembih ettiğimiz canavar spor muhabiri Muhittin, dün ilk kez Montreal'den telefon etmişti.

Şimdi, bu konuşmanın bantını birlikte dinleyelim ve olimpiyat hakkında bilgi edinelim:

-Zamur...

-Buyrun, Çarşaf!

-Abi, ben Muhittin.

-İyi halt ettin... Neredesin, hiç se-sin sedan çıkmadı.

-Abi, üç defa aradım, meşgul çıktı.. Neyse, Montreal çok güzel bir yer abi..

-Bana ne ulan, sen olimpiyat olay-

larını anlat. Açılış nasıl oldu?..

-Muhteşem oldu abi. Süleyman bey kordelayı "Hayırlı olsun" diye keserek açılışı yaptı. Daha sonra....

-Zıkkım iç, e mi! Yine kafayı çekmişsin!.. Neyse, açılışı zaten TV'de gördük. Sen sporcuların durumundan söz et.

-Hepsi sıhhatli çocuklar abi, Maaşallah!..

-Peki, hiç rekor kırdı mı?

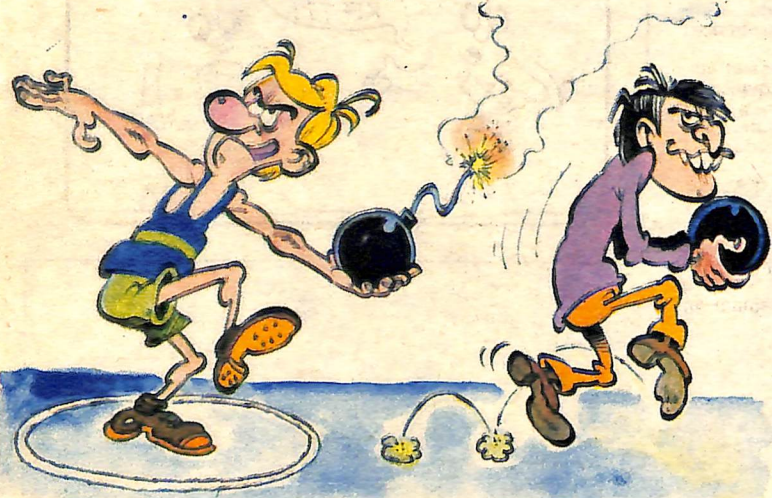
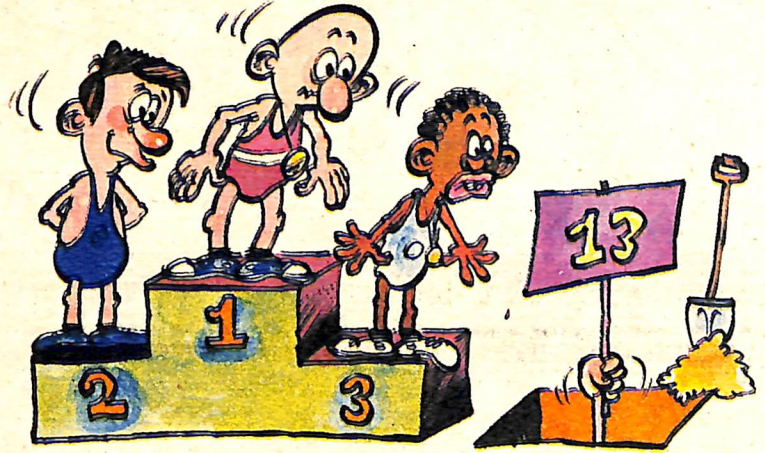
-Kırıldı abi, hem de büyük bir rekor.

-Sahi mi, hangi ekip kırdı?..

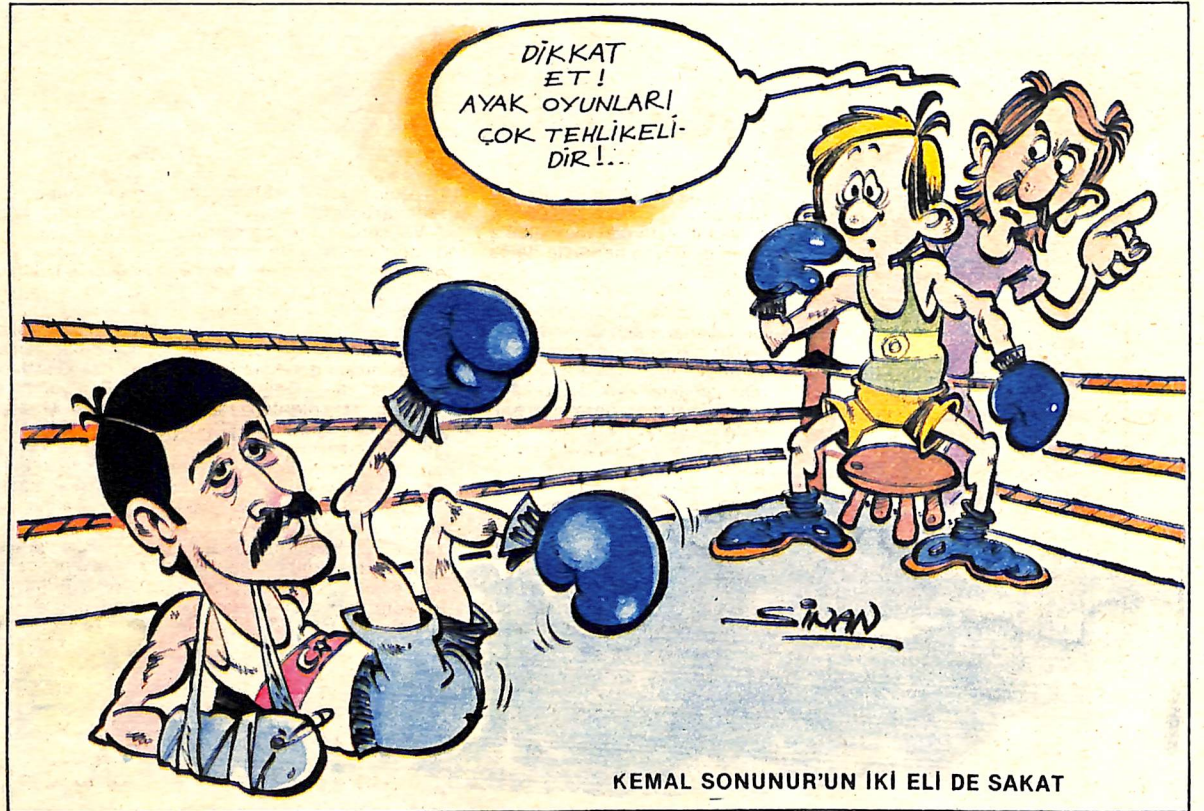
-Hangisi olacak, bizim ekip kırdı...

-Sahi mi lan? Ne rekoru bu?..

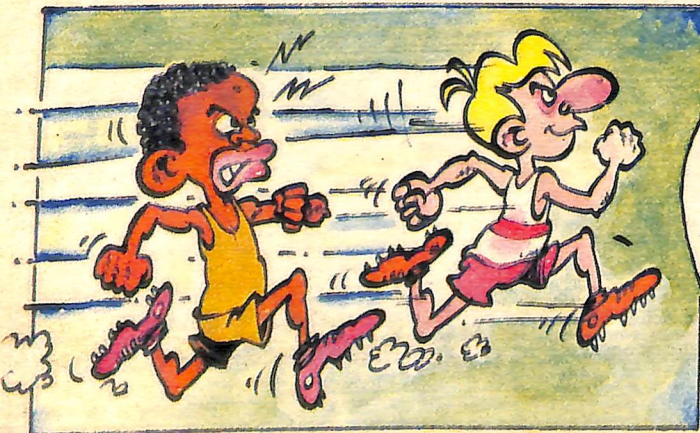
-İdareci rekoru abicim, idareci rekoru...

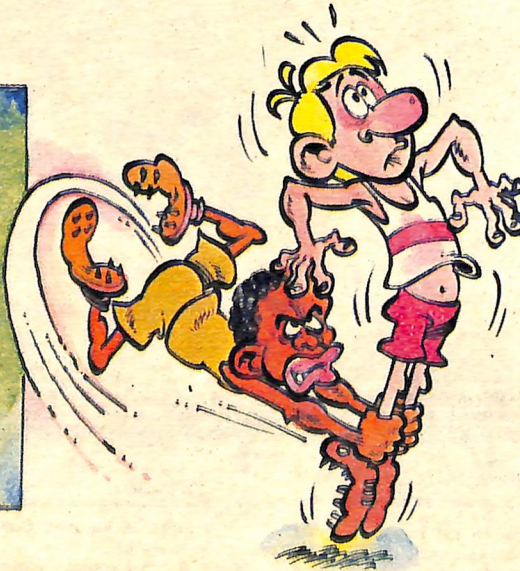
OLIMPIYATLARDA ANARŞİK OLAYLAR BEKLENİYOR

KEMAL SONUNUR'UN İKİ ELİ DE SAKAT

AFRİKALI ATLETLERİN BAŞARI SIRRI

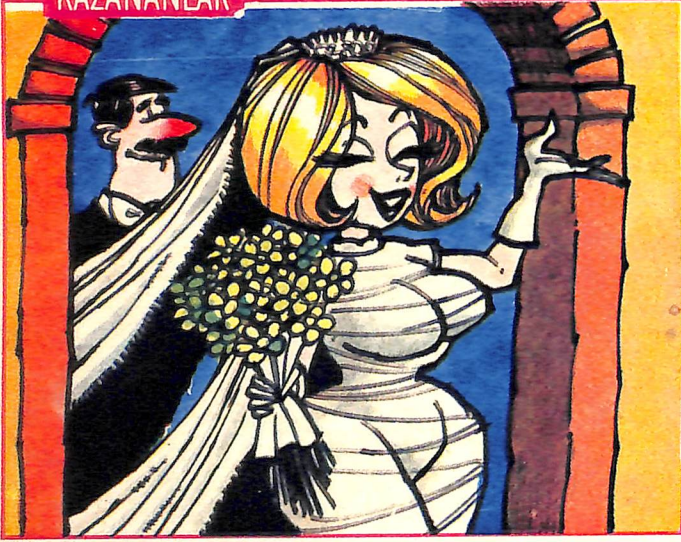

Ah felek!

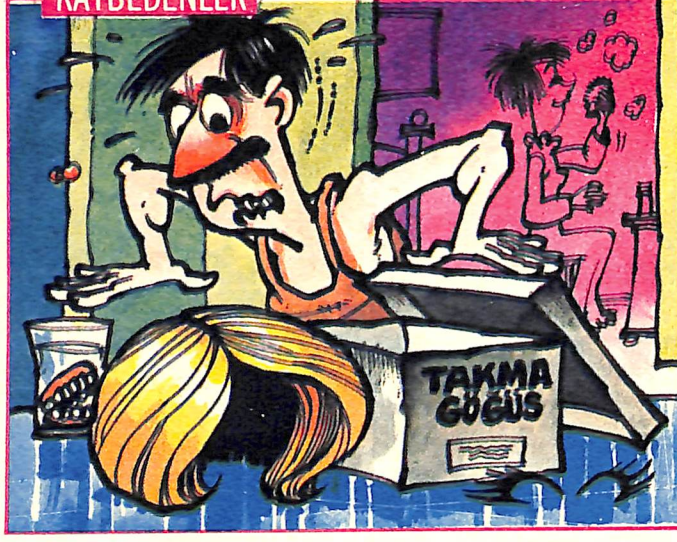
Kimine kavun yedirir...

Kişi, aklından geçeni gerçekleştirdi mi, kazançlı çıkmış olmanın mutluluğu davranışlarına yansır. Başkalarının kaybettiğini düşünmez bile. Oysa bir taraf sevinirken, mutlak bir taraf dövünüyordur o sıra... Buna, KAZANANLAR ve KAYBEDENLER ortak yazgısı diyelim, başlarından geçenleri izleyelim.

KAZANANLAR

KAYBEDENLER

KAZANANLAR

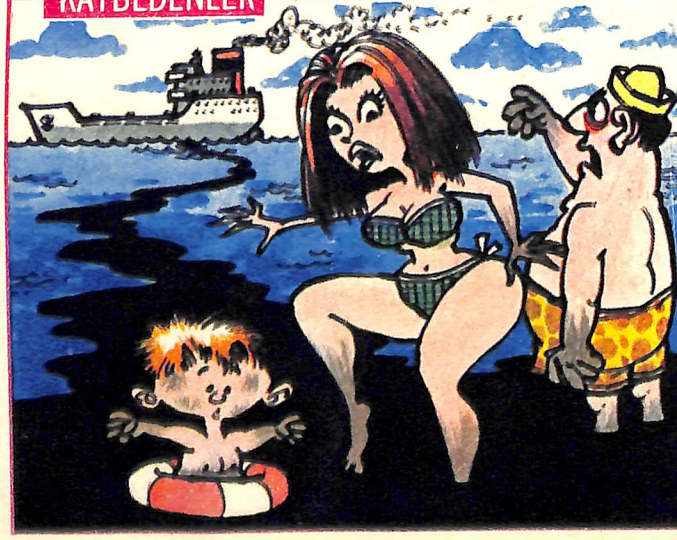
KAYBEDENLER

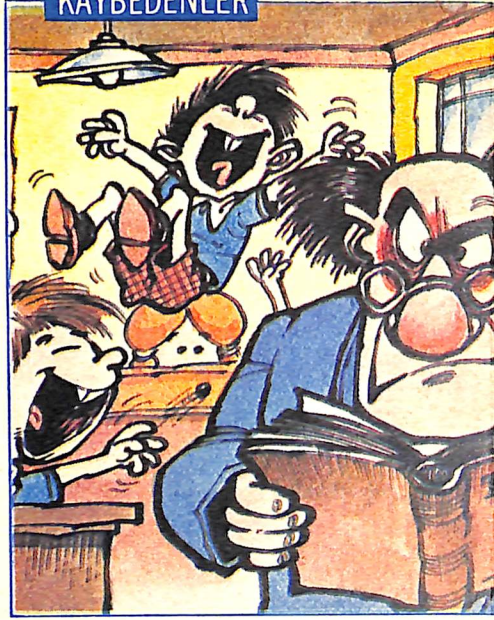
KAZANANLAR

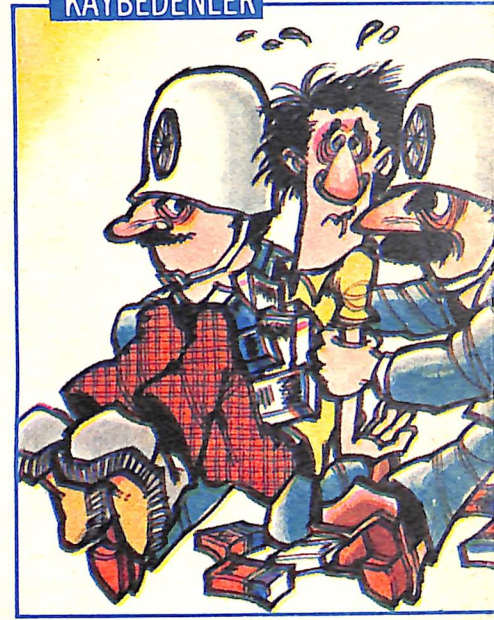
KAYBEDENLER

KAYBEDENLER

KAYBEDENLER

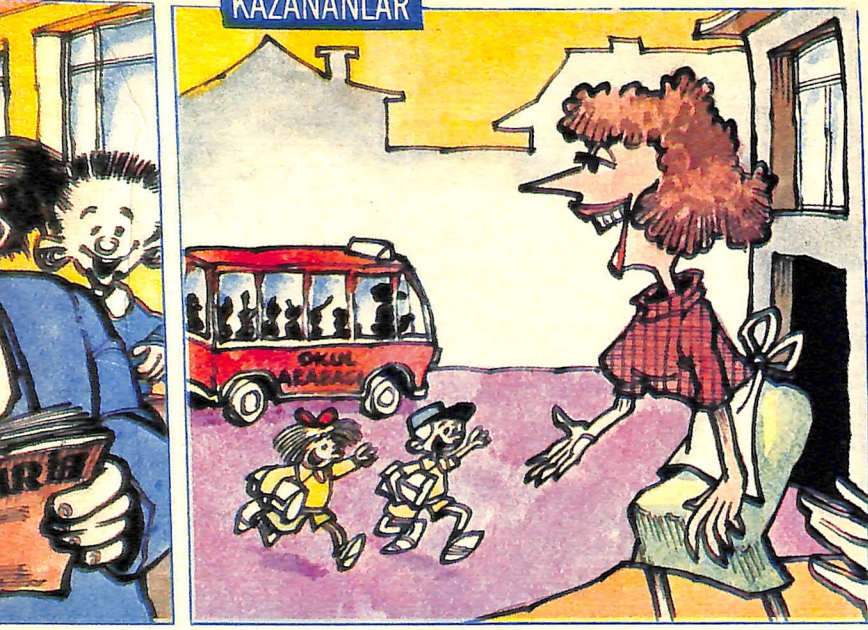
KAYBEDENLER

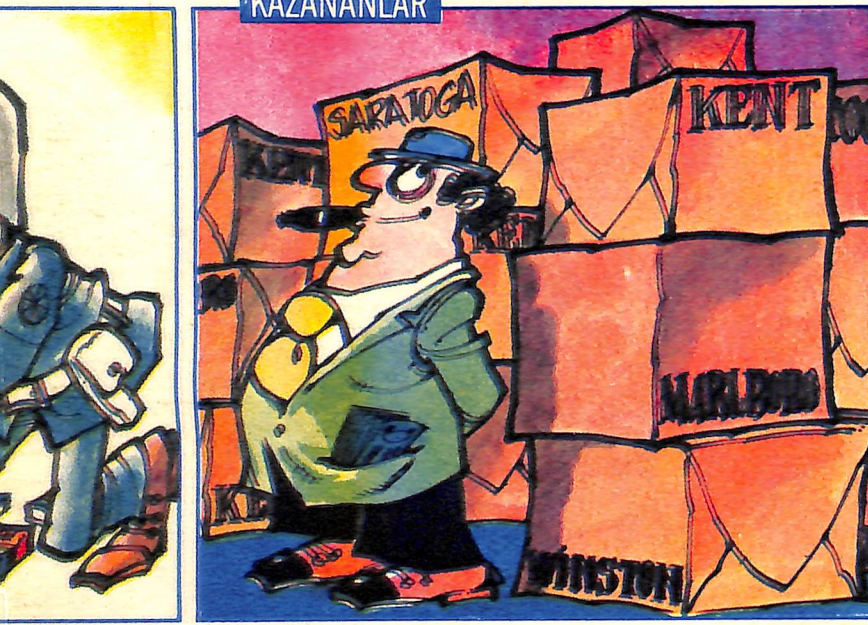
Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

...Kimin

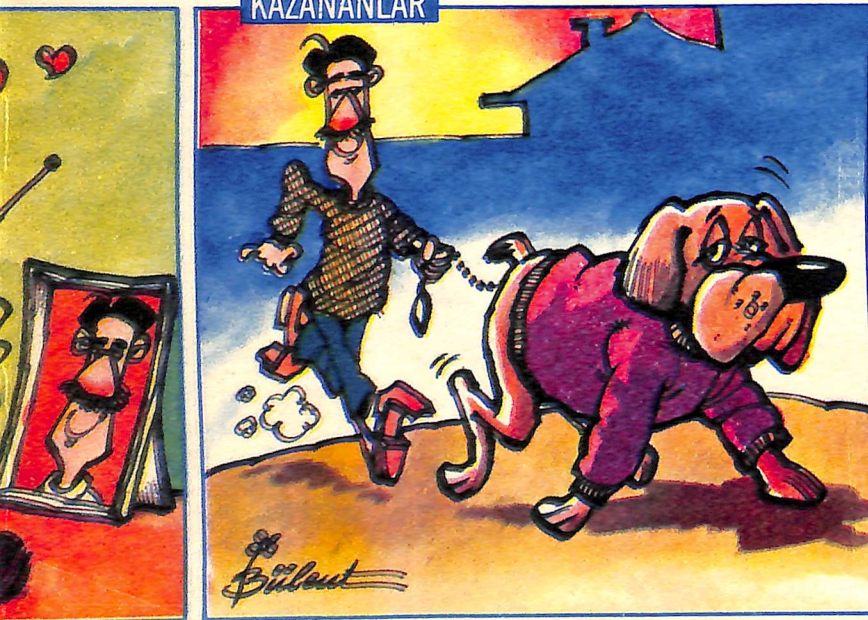
KAZANANLAR

KAZANANLAR

KAZANANLAR

İHELÂL OLSUN ABLA-
CIĞIM, KIRK YILLIK
"BABA" LİGİMİ ELİMDEN
ALDIN YA ..

BANA
"YAVRUM" DE,
FATMA BABA ..

Beşiktaş'ın
yeni babası:

Baba Fatma

BABA Hakkı'ya büyük bir rakip çıktı. Beşiktaş kendisine yeni bir baba buldu... Baba Fatma! Girik Baba...

Kadroda başka cici babalar da var... Meselâ Nigâr Baba... Uluerer, her halde çok eskiden beri baba olmaya karar vermiş ki, geçenlerde tüm memelerini tam orta yerlerinden kestirdi. Bunun için dünya kadar da para verdi. Şimdi her gün kulüpte toplantılar, sahada antrenmanlar, gırla...

Maksat başkasını değil, Beşiktaş'ı kaldırmak... Maksat Türk sporuna hizmet. Maksat, mukaddes Vatan kurtulsun... Siz şu Beşiktaş'taki kalkışa bakınız bir...

Sıra sıra renkli fotoğraflar önümüzde. Göz yaşartıcı bir manzara... İki babanın yekdiğeri ile derağuşu!... Rabbim ne babalar yaratıyor... Bir Baba Hakkı'nın haline bakınız, bir de Şam babasından daha tatlı Baba Fatma'ya...

Evet bazı dillerde "Baba Kadın" diye bir deyim vardır... Demek ki artık bizde de başladı... İlk Baba

Kadınlar Türkiye'de!... Hanımlar babalığımızı teslim almağa hazırlar...

Yalnız sporda değil, yakında politika dünyamızda da Baba Kadınlara rast geleceğiz... İşte ilk öncüler... Baba Rahşan... Baba Nazmiye... Baba Behice (Boran).

Ankaralı politikacılar, spor kulüplerinden, gece kulüplerinden, gazinoculardan daha atik davranarak güzel yüzlü, güzel sesli yıldızlara el attılar...

Meselâ yaklaşan seçimlerde, Süleyman Bey, "Emel Baba" ya çok ümit bağlamışa benzer...

Garip kuşun yuvasını Allah yaparmış... Ecevit'in de hanende babaları var. Şenay Baba, Melike Baba, Ayla Baba (Algan)... Onlar da Ecevit'e okuyacaklardır elbette.

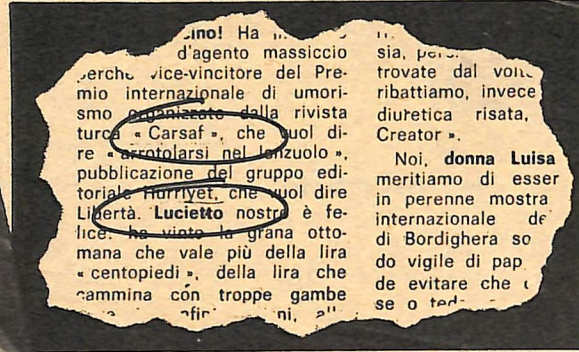
Eeeeee... Ne yaparsınız?... Gelecek seçimler şarkılı ibret. At gazeli, kazan oyul!

Nazmiye Baba'dan, Baba Fatma'ya, Baba Rahşan'dan Baba Emel'e kadar, herkes seferber. Dünya, Baba Kadınlara avuçlarında.

e kelek!

Çarşaf konukları onuruna verilen yemekte, Trojano dansözle karşılıklı göbek atarken.

İtalya'da yayınlanan ALEXIS dergisi de yarışmamıza geniş verdi.

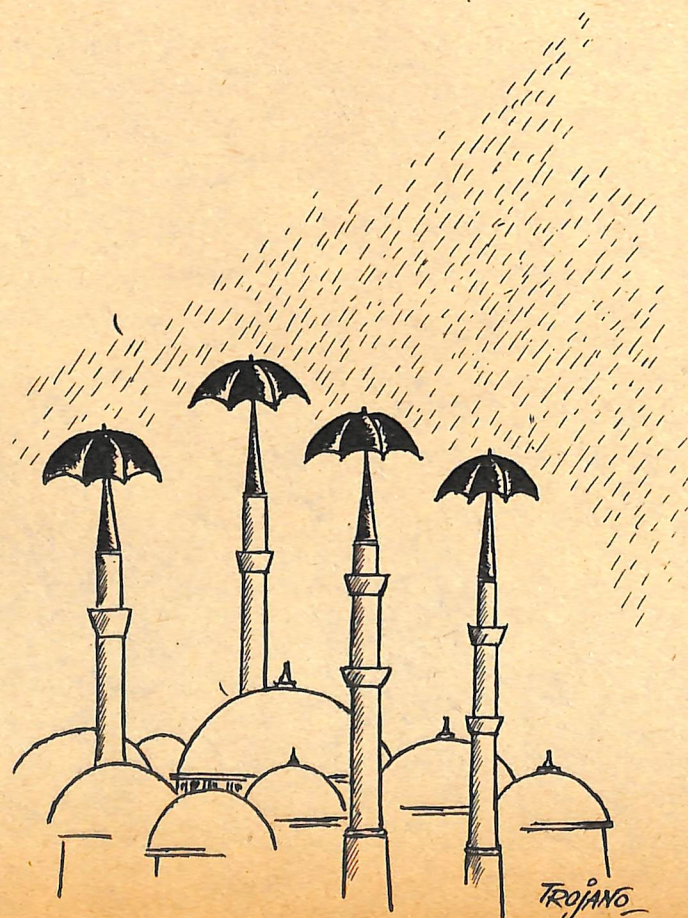
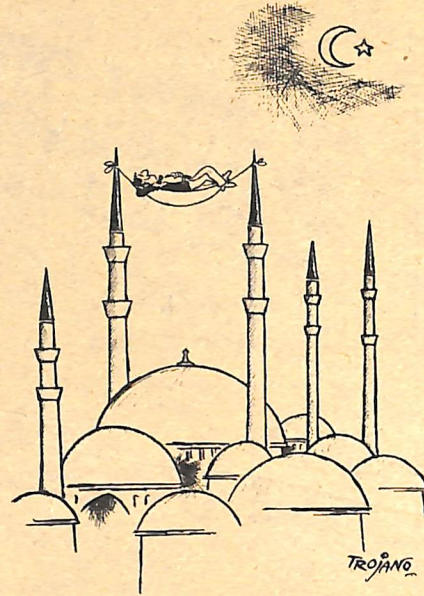
1976 Çarşaf Uluslararası Karikatür Yarışması ikincisi

İtalyan karikatürcü

Trojano'nun gözüyle İstanbul

DERGINİZ Çarşaf'ın düzenlediği Uluslararası 1. Karikatür Yarışması'nın ikincilik ödülünü kazanan İtalyan karikatürcü Trojano, ödülünü almak için İstanbul'a gelen sanatçılardandı. Trojano İstanbul'daki gecelerini göbek dansımızı seyrederek

değerlendirdi, hatta kendisi bizzat piste çıkıp dansöze eşlik bile etti, ama bize çizip gönderdiği "İstanbul izlenimleri"nden anlaşıyor ki, onu en çok minarelerimiz ve hanımlarımızın kapalılıkla açıklık arasındaki bocalaması etkilemiş. Çizgileri de bunu kanıtıyor...

Seçmece fıkralar

ADAMINA GÖRE

Matematik sınavında, sınıfın en çalışkan öğrencisinin verdiği saçma sapan cevaplara kızan öğretmen:

- Oğlum, dedi, yüzde on faizle babanızdan 200 lira borç alsam, yıl sonunda kendisine kaç lira ödemem gerekir?

- Dört yüz lira..

- Öğretmen çıldırarak!

- Yahu, biraz düşün bakalım! Hiç hesap bilmez misin sen?

- Bilmesine bilirim, ama siz babamı bilmezsiniz efendim!

EN ÖZLENEN ŞEY

İngiliz yolcu, bindiği geminin batması üzerine yakındaki ıssız bir adaya sığınmıştı. Aylarca tek başına bir mağarada yaşadı, deniz kuşlarının yumurtalarını, kıyıda yakaladığı yengeçleri yiyerek hayatta kalmanın yollarını aradı.

Yalnızlıktan usanınca, başladı adanın bilmediği taraflarını dolaşmaya. Rastlantı bu ya, bir kaya oyduğunda tıpkı kendisi gibi aynı kazadan kurtulmuş bir İngiliz kadıyla karşılaştı.

- Yiyecek namına hiç bir şeyim kalmadı, diye sızlandı kadın. Yaşama umudumu yitirdim. Son peksimetimi de günlerce önce yedim. Yalnız bir şeyim kaldı. Erkeklerin çok sevdiği, her halde sizin de çoktandır hasretini çektiğiniz bir şey.

Kazazede İngilizin yüzü değişti, gözleri parladı, sevinçle yerinden fırladı:

- Sahi mi? Hâlâ viskiniz var, demek!

HİNDİSTAN'DA

Filini satmak için pazara götüren adamın yanına sokulan turist, hayvanı kuyruğundan başına, başından kuyruğuna kadar bir güzel inceledikten sonra, ayağını göstererek sordu:

- Bu ne?

Rengi atan fil satıcısı:

- Sussu! diye fısıldadı. Al şu yüzlüğü, çeneni tut.

Filini sattıktan sonra hâlâ şaşkınlığı geçmemiş olan turistin yanına gelen satıcı:

- Söyle bakalım, dedi, hayvanın sol arka ayağının sakat olduğunu nasıl anladın?

- Ay, o gösterdiğim yer ayak mıydı? diye bağırdı turist. Ömrümde ilk defa bir fil gördüğüm için, başı nerede, kuyruğu nerede diye aranıyordum!

SON ÇARE

Hareket memurluğu sınavına girmişti. Sordular:

- Aynı hat üzerinde hızla birbirine doğru gelen iki tren varsa, ne yaparsınız?

- Telsizle durumu makinistlere bildiririm.

- Telsiz yoksa?

- En yakın istasyona telgraf çekerim.

- Telgraf hattı bozuksa?

Bir süre başını kaşıyan memur aday:

- Haaaa, dedi o zaman hemen karımı çağırırım

- Neden?

- O böyle heyecan verici kazaları seyretmeye bayılır da..

Çarşamba Pazarı

İmam suyu, Aslan sütü

Meşhedi Cafer'in kulakları çınlasın

TRT'nin en eğlenceli programı hangisi? Elbette ki "Siyasi partiler yöneticilerinin konuşmaları" İşte bunlardan biri. Yöneticimiz uyumuyor... Uzun menzilli sahra topları ile gümbür gümbür atıyor... Söylediklerine bakınız:

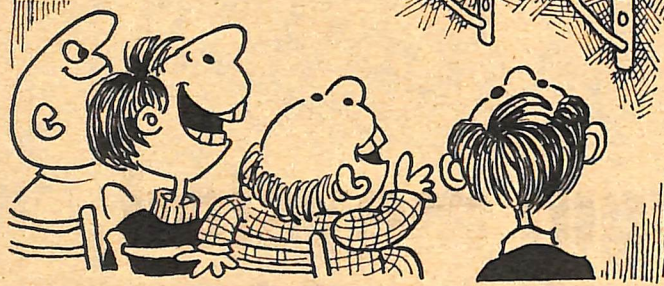
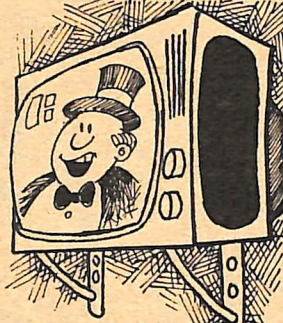
"Kalkınan Türkiye'de yeni parolamız nedir, bilir misiniz? Haftada on fabrika... Evet, her hafta on fabrika açacağız. Hepsini de fabrika yapan fabrikalar olacak!

Maşallah, maşallah! 41 buçuk kere maşallah! Haftada on fabrika... Senede 52 hafta var sanırsınız... Ne eder onardan?... Yılda 520 fabrika! 500 sopalık falakaya mahkum edilen yenilerinin sözleri kulaklarımızda çınlıyor: Efendiler... Siz ya hesap bilmiyorsunuz, ya hiç dayak yememişsiniz!

KARACİĞER uzmanlarının büyük kongresi Türkiye'de yapıldı.

Ve oy birliği ile karar: Günde 60 gram rakı, sağlığa hiç bir zarar vermez!... Ama rakı içmezseniz de, votka içersiniz, yahut viski... Yalnız 60 gramı aşmayacaksınız... Çigerci doktorlar böyle söylüyorlar.

Tevekkeli dememişler: Bir kadeh azar... İki kadeh yarar... Üç kadeh zarar, diye.

Gözleriniz aydın akşamcılar!..

Bu arada bir çok Alman, birayla bırakıp rakıya başlamış. Onlar için özel rakı çekiliyormuş Almanya'da. Şişesini gördük. Üzerinde Elza'nın sevgilisine aynen benzeyen, bir erkek aslan resmi. Ve yeni rakının ismi: ASLAN SÜTÜ!.. Alman dostlarımız akşamları iki tane aslan sütü attıktan sonra:

Vücudumda aslan sütü dolaşıyor!.. diyerek, kendilerinden gayet de emin, baba hindiler gibi kabara kabara, evdeki fröylaynların yanlarına koşuyorlar, aslanlık marifetlerini göstermeye kalkışıyorlarmış. Allah ne verdi ise...

Şimdi Almanya'nın en meşhur içkisi, aslan sütü... Bizim bildiğimiz Türk rakısının en ünlü adı vaktiyle

"İmam Suyu" idi... Demek imam suyundan, aslan sütünel.. Hayırlısı olsun. Öyle ya sayın imamlarımız o kadar aslanlaştı ki, artık mübarek vücutlarını yıkadıkları su bile "aslan sütü" diye şişe şişe satılıyor Almanya'da.. Frankfurt'taki "Aslan İmam" Müftüoğlu'na baksanıza bir kez... Cumhurbaşkanına bile yol gösteriyor Alimallah... Aslan imam!

"Sağ"ın solunda... Nazmiye kolunda... Moskova yolunda...

YOLCULUK zamanı geldi. Demirel bavullarını hazırlıyor: Yolculuk vaaaaa... Yolculuk vaaaaa... Ah yooooooooolculuk!.. Aylardan beri hükümet tarafından ilân ediliyor: Gidiyor Süleyman bey... Bakınız nereye?...

"Sağ"ın solunda...

Nazmiye'nin kolunda...

Moskova yolunda. Süleyman Bey!

Moskova'ya gidiyor Sayın Başbakan...

Geçenlerde zeki bir Ankara muhabiri bildiriyordu: Süleyman bey, Nazım Hikmet'i ezbere bilirmiş. Hatta Meclis'te:

"İniyor kayık.. Biniyor kayık...

Bir dalgadan, bir dalgaya...

Çıkıyor kayık..."

şirini bir okumuş, millet hüngür de hüngür!

Hem bu sefer de Moskova'da Ecevit'i atlatmaya kararlı Süleyman bey... Bülent Bey'in -programda olmadığı için- yapamadığı bir şeyi yapacakmış: Ayağının tozu ile Moskova'ya iner inmez hemen Nazım'ın mezarını ziyaret edecekmiş! Sonra Kremlin.. Daha sonra kürkçü dükânı.. Yine kürkçü... Yine kürkçü... Tilkinin dönüp, dolaşıp gideceği yer nire gardaş?

Yeni dış politikasına uygun düşün diye Süleymanoff Süleymanoviç kendisine kürkçüden bir kazak kalpağı, Nazmiye Natsuşka, yahut Nazmiye Enova'ya kukuletalı bir kürk ve çizmeler satın alacaktır.

Gidiş uçakla.

Dönüş? Karadan, geyiklerin çektiği bir troyka ile!

Kamçılar şaklata şaklata...

Volga... Volga...

Hayat da bir Volga değil mi?

Dobridanya Süleymanoff Süleymanoviç!

Gözünüzü dört açın, unutkanlıkla savaşın!

GEÇİM derdi, seçim derdi vatandaşları fena gerdi..

Sinirler laçkalaştı, fikirler başkalaştı, mideler daralırken delikler bollaştı.. Üstelik, herkes bihoşlaştı...

Bu, çağımızın illeti, iyice unutkan yaptı milleti...

Helâda saatini, kürsüdeki vadinini...

Parkdaki çocuğunu, sahanda sucuğunu...

Ağzında sigarayı, evdeki vir kârıyı...

Pilavda kaşığı, gardropta aşığını...

Kendine "düt-düt" diyeni, locada sütyenini...

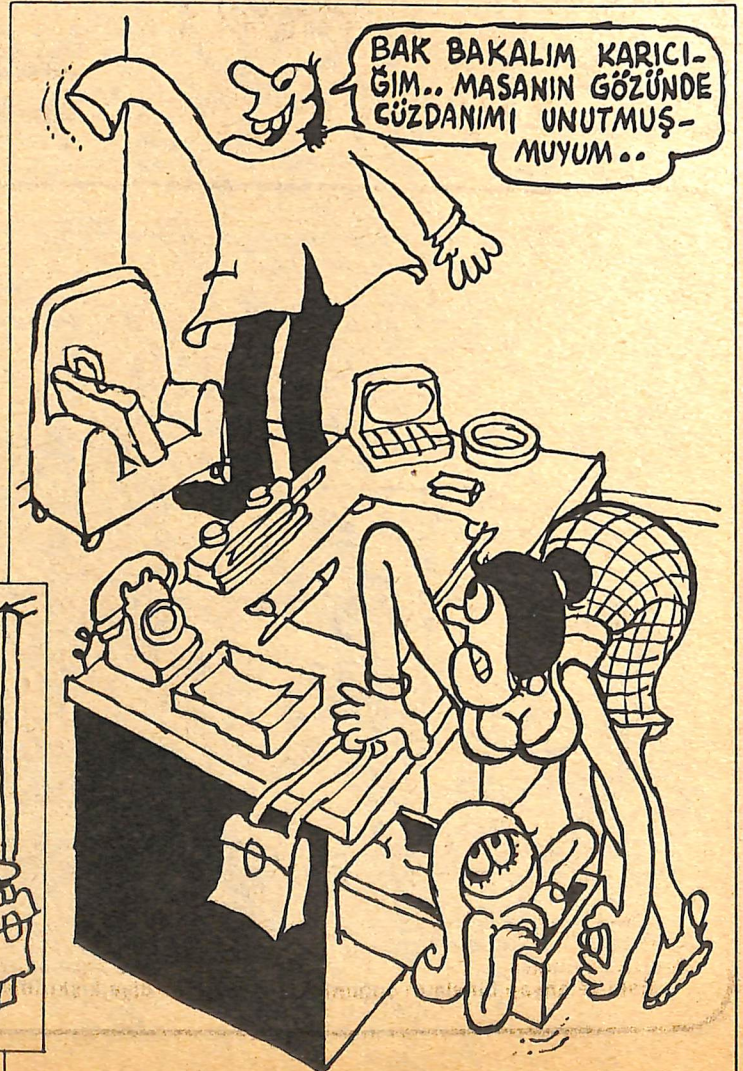
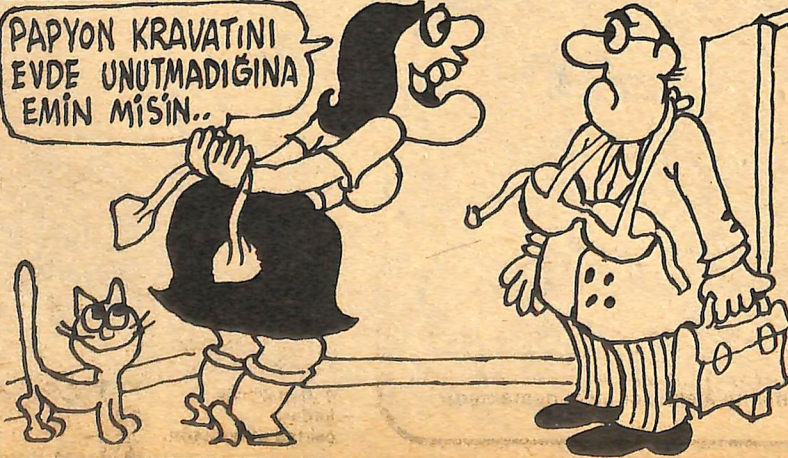
İş-güç yaparken evini, evinde daireyi...

Vesaire vesaireyi unutanlar bollaşıyor... Ve, İNSANLIĞINI UNUTANLAR aramızda dolaşıyor...

Aman, gözümüzü dört açalım...

...Ve bundan sonra unutkanlıkla savaşalım...

PAPYON KRAVATINI EVDE UNUTMADIĞINA EMİN MİSİN..

Yangınların
semeresini
görmeye
başlıyoruz

Patlıcan yangınları nasıl önlenir?

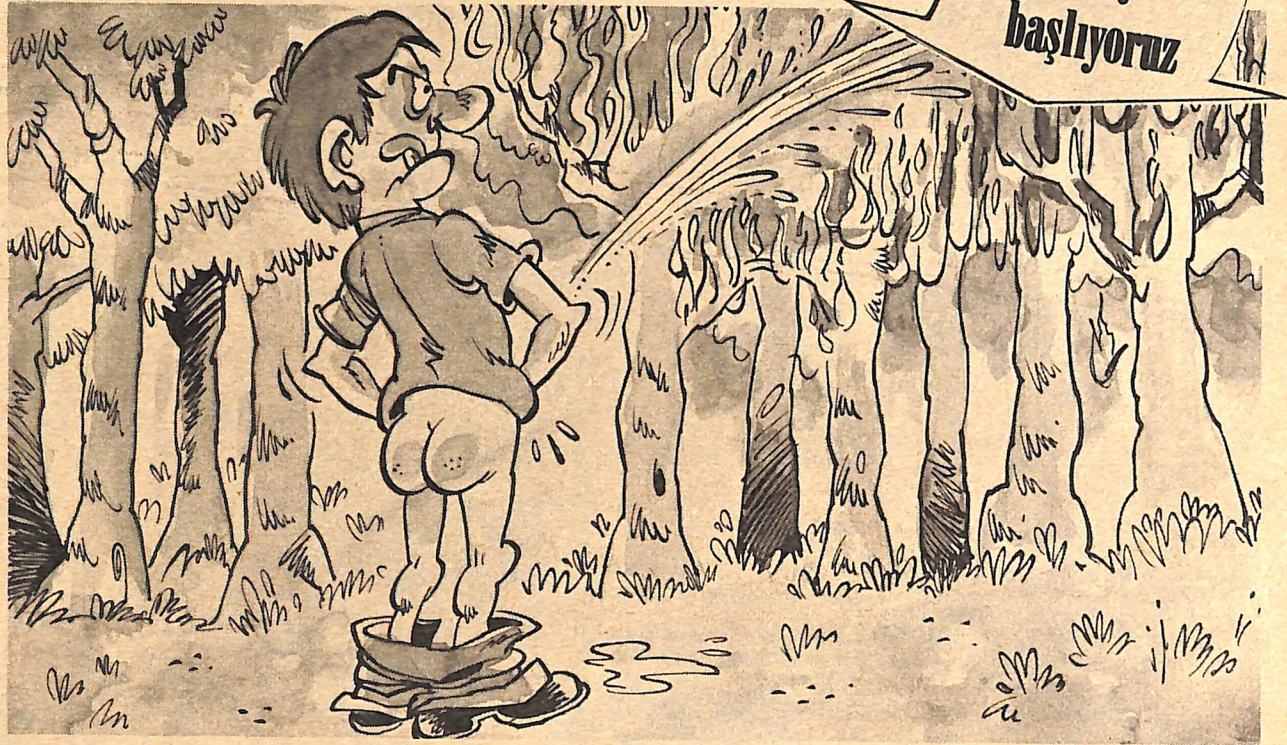
YAPILAN araştırmalara göre bu mevsimde çıkan yangınların yarısına hâlâ patlıcan sebep olmaktadır.

Sinirli bir sebze olarak tanınan patlıcanı fazla kızdırmamak gerektiği halde, bazı ev kadınları bunu unutmakta ve karşı komşu ile dedikodu yaparken zavallı patlıcanı uzun müddet ateşin üstünde tutmaktadır.

Az sonra da parlayıveren patlıcanın yağından mutfak camının perdesi tutuşmaktadır.

Bu gibi sıcak durumlara yol açmamak ve patlıcanı sinirlendirip kafasını bozmamak için ev kadınlarının yapacağı şeyler şunlardır:

- 1- Kızartma yaparken camdan cama kaynananızı çekistirmeyin.
- 2- Kocanızın arkasından verip veristirmeyin.
- 3- Radyodaki "Arkası Yarı"ı ağızınızı açıp dinlemeyin.
- 4- İçerki odaya gidip küçük oğlunu marizlemeyin.
- 5- Kapıdaki zerkavatçıyla kırk saat pazarlık etmeyin.
- 6- Yandaki komşunun plaja giderken nasıl giyindiğini merak edip, arka balkona gitmeyin.
- 7- Patlıcanı sinir etmeyin.

Yangın mevsimi törenle açıldı...

*Sular idaresi, itfaiyecilere
bির damlalık dağıttı...*

DUYURU!

Istanbul Boğazi'nin en güzel yerinde bulunan ve içine girilmesi can ve mal emniyeti bakımından sakıncalı görüldüğü halde "Tarihi Eser" damgasını yediği için yıktırılmayan Muhittin Paşa Yalısı bu gece yarısı maalesef bir yangına kurban gidecektir.

Merhum dedemizin 8 cariyesi ile birlikte yıllarca keyif sürdüğü bu yalıyı, torunları olan bizler hâlen kirada süründüğümüz için müteahhide vermek niyetindeyiz.

Civardaki komşuların eşyalarını boşaltıp adı geçen yalının yanından uzaklaşmalarını önemle duyururuz. Not: Yangın çıktıktan 45 dakika sonra itfaiyeye haber verilecektir. Herkes işine baksın.

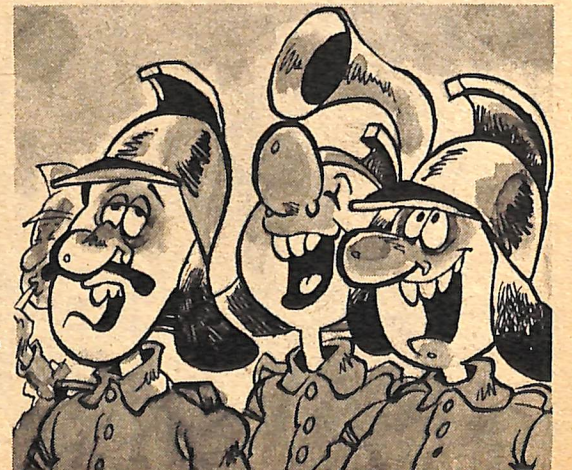
**MUHİTTİN PAŞA
TORUNLARI**

HAVALARIN iyice ısınması üzerine yangın mevsimi de açılmış bulunmaktadır. İlgililer, bu mevsim az yağmur, bol yangın beklendiğini belirtmişler ve özellikle ormanlık bölgelerde piknik yapanların yaktıkları ateşin üstüne işlemelerini istemişlerdir.

İyice söndürülmeyen ateşlerin yanı sıra tarla açmak için de ormanlarımızın yakıldığından yakının bir ilgilie, topraksız köylünün biri, "Bey, bey... Ormanı yakmazsak, biz yancaz.. İki karış tarlamız yok!" dediği için törene ara verilmiştir.

İtfaiye Bandosu tören programı:

- 1- Yandım Allah yandım, yandırma beni.
- 2- Yanıyor mu yeşil köşkün çatısı yar.
- 3- Bir kova su bulamadım, gün akşam oldu.
- 4- Otomobil uçar gider, itfaiye de nah gider.
- 5- Ateşe benzerdin, küle dönmüştün.
- 6- Ben gelene kadar, çoktan sönmüştün.

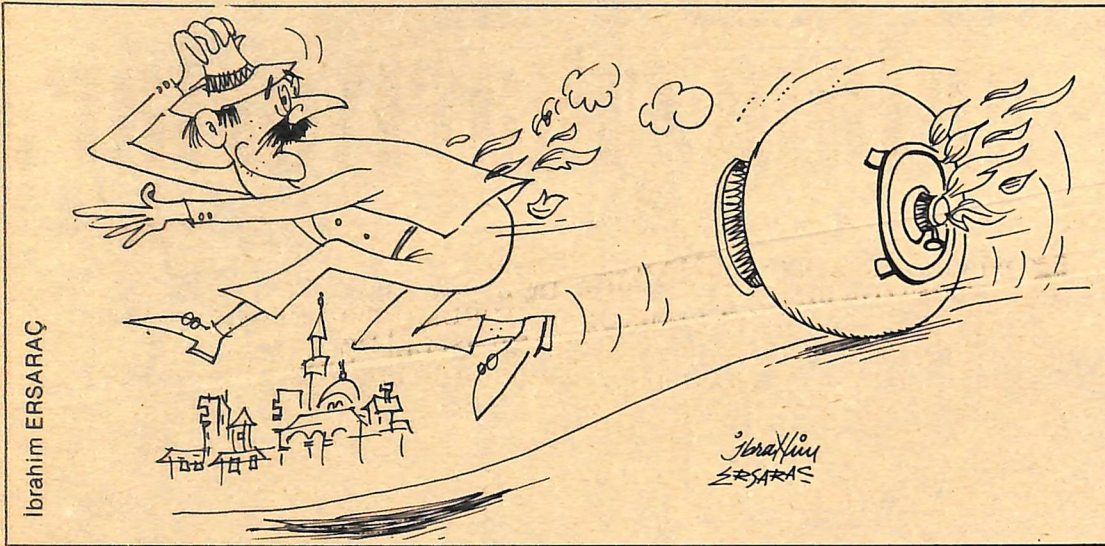

Beşiktaş, yangın tehlikesi içinde...

İtfaiye çavuşu Ali Osman'a göre İstanbul'un Beşiktaş semti her an yangın tehlikesi ile karşı karşıyadır.

Eski ve ahşap binaların çoğunlukta olduğu

Beşiktaş'ta gereken önlemlerin bir an önce alınmasını dileyen Ali Osman, "Böyle bir tehlike söz konusuysa, Beşiktaş'a bir kibrit cak diye kışkırtmanın âlemi var mı?" demektedir.

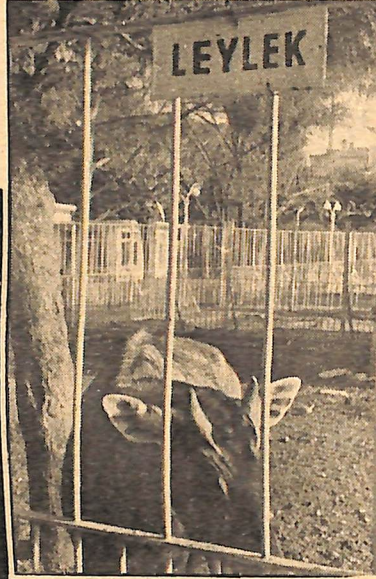

İbrahim ERSARAÇ

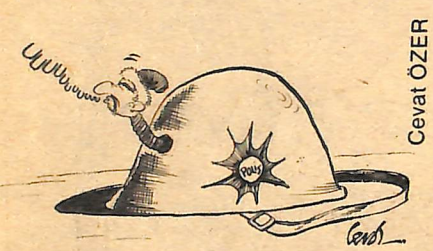
İMZA

MEKSİKALI ünlü iş adamının altmışından sonra bir oğlu dünyaya gelmişti. Bir holdingin yöneticilerinden olan baba, ülkesindeki yasalar uyarınca mahkemeye başvurarak, çocuğuna nüfus cüzdanı istedi. Formaliteler sona erdi, mahkeme ilâmkendisine teslim edilirken babanın zimmet defterine imza atması gerekti.

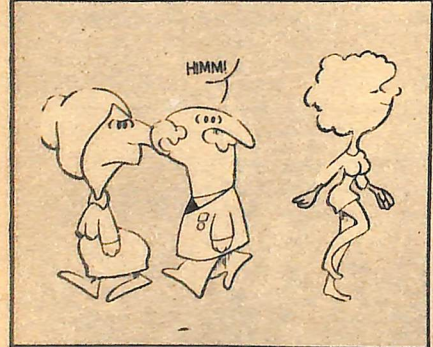
Hemen dolmakalemine sarılan iş adamı, defterdeki "Çocuğun babası" yazılı olan yere, ticarî alışkanlıkla imzayı çaktı: "Tomas ve ortakları."

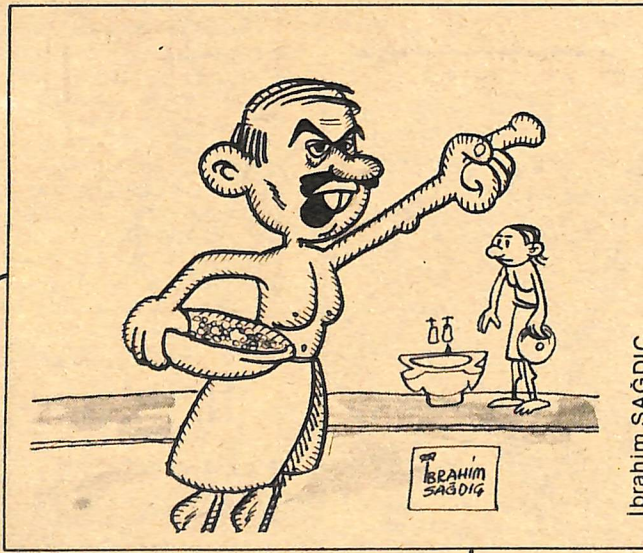
şipşak
LEYLEK Mİ,
İNEK Mİ?
Tamer KÖSELER
İSTANBUL

Cevat ÖZER

Ateş BENİCE

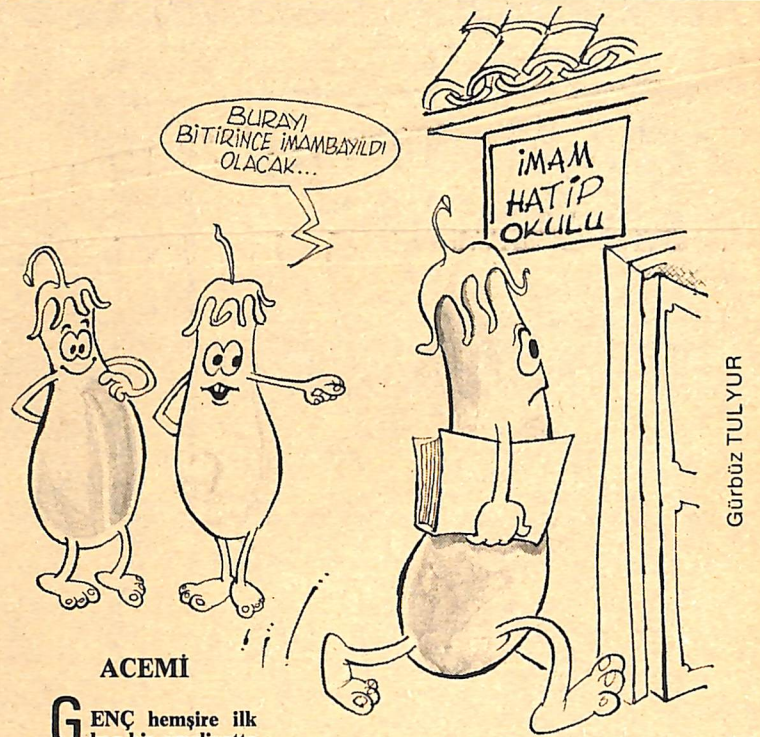

İbrahim SAĞDİÇ

Kes-Der Genel Başkanı Kenan KURNA:

"MUHALEFETİN YIKAMADIĞI HÜKÜMETİ BİZ DE YIKAMAYIZ" dedi.

Gönderilen mektuplara ve telgraflara artık bir son verilsin, muhalefetin yıkamadığı hükümeti biz de yıkamayız hükümet dört kişi sabun fiyatları ona göre hem kırımızı ihraç ettik diye vergi iadesi istemeye kalkarlar. Ama Bülent ECEVİT'i yıkamaya her an hazırız demiştir.

Gürbüz TULYUR

ACEMİ

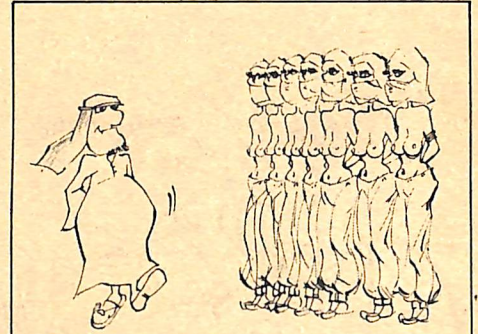
GENÇ hemşire ilk kez bir ameliyatta bulunacaktı. Biraz da bu yüzden kullanılacak araç ve gereçlerin en az yarısını getirmeyi unutmuştu. Doktorun "Narkoz!" demesiyle birlikte dışarı fırladı, az sonra elinde bir çekiçe dönüp sordu:

"Doktor, uyuşturucuların hiçbirini bulamadım. Şu çekiç de aynı işi görmez mi acaba?"

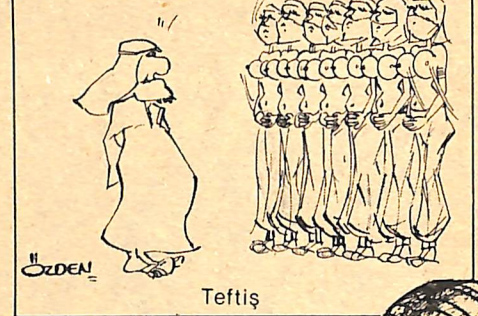
ÖNCE TEDBİR

KENTE yeni gelmiş adamı çok duyduğu uzaktan çok gördüğü otomobile hayatında ilk defa binmişti. Her virajda şoförün sol kolunu camdan çıkarıp boşlukta salladığını gördükçe, korkudan aklı gidiyordu. Sonunda dayanamadı:

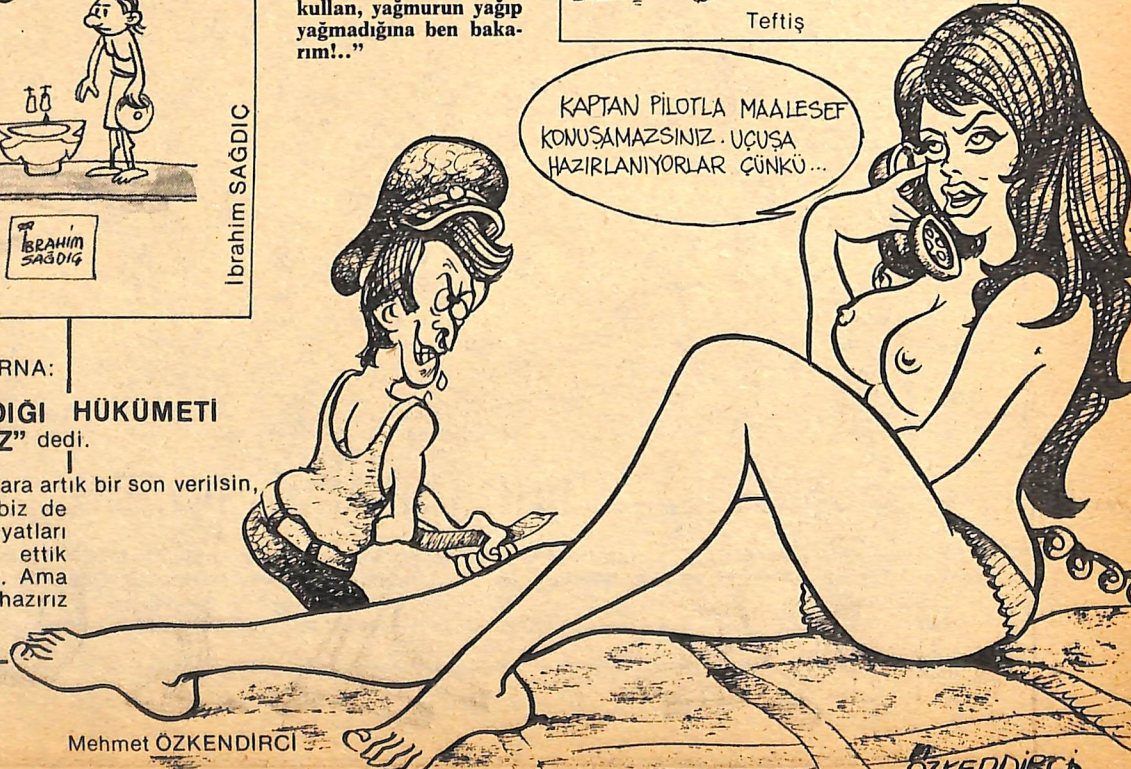
"Hemşerim, dedi. Sen şu arabayı iki elinle kullan, yağmurun yağıp yağmadığına ben bakarım!"

Özden ÖGRÜK

Teftiş

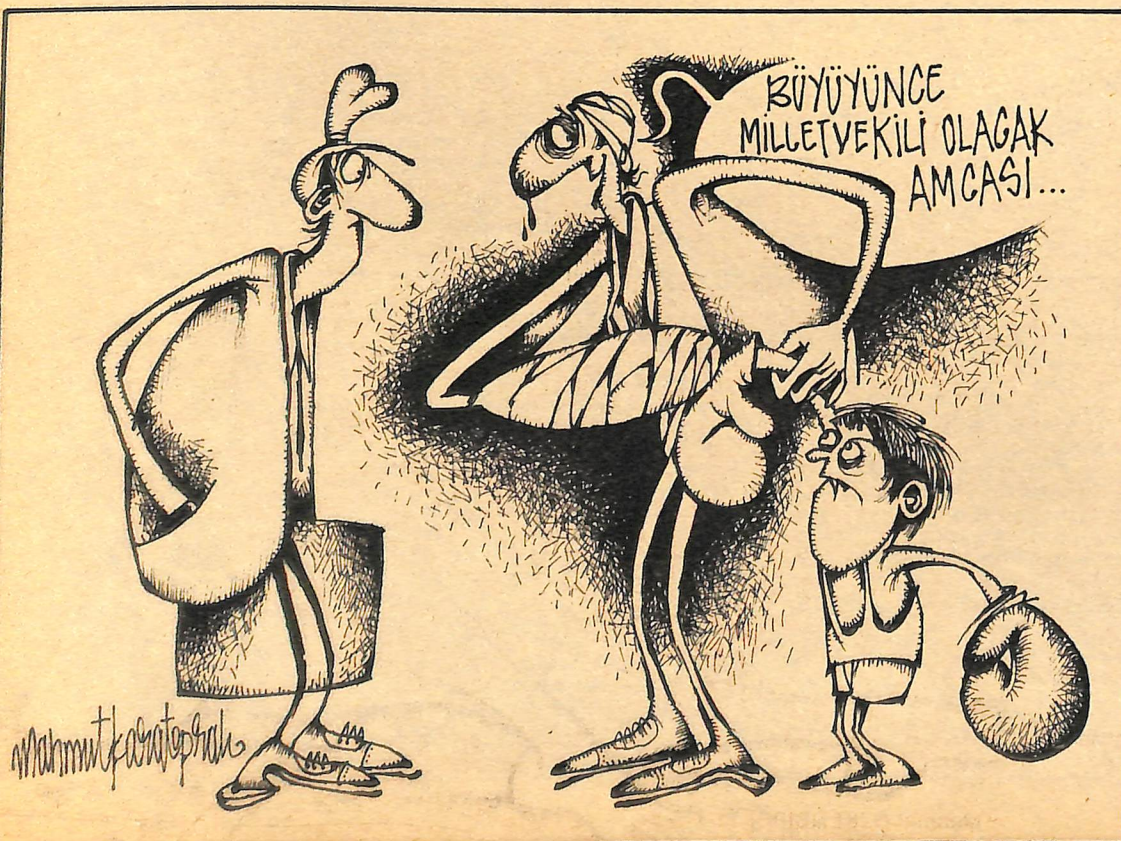
Mehmet ÖZKENDİRCİ

ÖZKENDİRCİ

Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

SEN
ŞİMDİ BUNDAN BİLE
Bİ ANLAM
ÇIKARIRSIN

Bülent

Milletvekillerinin dayak atma yetkisi yasalaştırılıyor

KALKMAK üzere bulunan uçağa binmesini engellediği için yer hostesini "Aziz vatan sağolsun" diyerek nakavt etmek zorunda kalan milletvekili ile bir grup arkadaşı basında koparılan yaygarayı yermiş, toplum huzurunu ve millet bütünlüğünü korumak amacıyla, milletvekillerinin hiç çekinmeden kimleri dönebileceklerinin kamuoyuna duyurulmasını il-

Yapılan bu açıklamada, gücünü millettten alan, yetkilerini onun adına kullanan çok muhterem parlamenterlerin, yol seçme, kırmızı ışıkları geçme, öndeki taşıtı biçme özgürlüklerinin yanı sıra, gerektiğinde cinsiyetine bakmaksızın herkesi sıra dayacağına çekebilecekleri ileri sürülmüş, hostes olayının defteri de böylece dü-rülmüştür.

ANNELER, BABALAR!

Bugün sünnet,
Yarın deniz...
Öbürgün toz oluyor bendizin!
Eli çabuk sünnetçi
Tarık Tertemiz

ÇOK AMA ÇOK ACELE

Faizli, faizsiz; kefilli, kefillsiz; vekilli, vekilsiz, varsa 10.000.000, yoksa 1.000.000, hatta 500.000.. Bin, beşyüz, o da mı yok?.. Ulan Allah rızası için, hiç olmazsa bir onluk verin...
İSTEYEN Kasımpaşa Dumanolduk Kerim

ZAYI

Son girdiğim evde gördüğüm ilgi ve yakınlık üzerine önce şuurumu, sonra şebekemi kaybettim. Cezaevini boyladıktan sonra hükümlü. **Sağmalcılar'da hükümlü Ali Soymaklayükümlü**

BELEŞ!

Kirasız yalı...
Masrafsız yat...
Bedava kat...

Not:
Bizi
"İyileşti" diye
bırakanlarda
kabahat!
TOZUTAN EMLAK

Gönderdiğiniz okul anılarından..

ÇETİN ALTAN'ın seçtikleri

Cüce

ORTA okul üçüncü sınıftaydım. Kısa boylu, oldukça sinirli bir matematik hocamız vardı. Adı Şükran hanımdı. Ama biz ona Cüce dedik. Bizim sınıf da tam bir hababab sınıfı idi. Matematik dersinde kaloriferin yanında orutan arkadaşlar, kaloriferle sıralar arasında kalan boşluğa eşofman, ceke v.s. gibi şeyler sererek, orada uzanır yatarlardı. Arka sıralardaki arkadaşlar da ya kağıt oynarlardı, ya zar atarlardı. Öteki öğrencilerde bağra çağıra

"Ben çakılı, turfanda erik diye satarım..."

Yaşar Ne Yaşar, Ne Yaşamaz

Yazan: AZİZ NESİN

32

ANŞE'nin yüzüne baktım, "Yine gelirim Anşe'm, sana iyi haberler getiririm..." diyerek ayrıldım.

Yanına ikinci, üçüncü gidişimde, bana bir de para vermeye kalkışmadı mı? Aldığı aylığını biriktirmiş. Hiç bir gereksinimi olmadığından parasını hiç harcamıyormuş.

"Ben parayı neyliyeceğim, al sende dursun..." diyor.

Almadım. Alır mıyım hiç canım? Anşe, Güher hanımefendinin köşkünde çalışmaya başlayalı altı ayı geçmişti. O, benim odasında kaldığım hemşerim, bana surat asmaya başladı. Anladığıma göre, Anşe'den para alıp, kendisine olan borcumu ödemişiydi içeriyor. Hemşeriye de bunca zamandır iyice ağırlık oldum. O ucuz otele kalmak için bile para kazanamıyorum. Havalarda da sıcak olduğundan sokaklarda yatmaya karar verdim. İşte bu kararı verdiğim gündü, otelin alt katındaki kahvede otuyordum. Artık nasıl acılı derinlere dalıp gitmişim ki, o otelde tanıştığım bir adam, elini omzuma koyup:

"Yahu, deminden beri sesleniyorum da duymuyorsun... Nedir o arkadaş, kara kara düşünmektesin? Karadeniz'de gemilerin mi battı?" diyerek benimle şakalaştı.

"Vara gemilerim olaydı da bataydı... Daha da kötü arkadaş," diye söze başlayıp, nüfus kağıdım olmadığından beni işe almadıklarını yana yakıla başından sonuna anlatıp içimi döktüm. Bunun üzerine o adam: "Sen, namuslu, vicdanlı bir delikanlıya benzersin, sana bir ağabeylik, bir iyilik yapayım da yaşadıkça yat kalk, bana dua et!" dedi.

"Aman nedir?... Beni kurtar, kulun kölen olayım," dedim.

"Seninle ortak bir iş kuracağız, tonla para kazanacağız," dedi.

"Nasıl bir iş kuracağız?" diye sordum.

"İyi bir yerde, çok işlek bir yerde seninle bir manav dükkânı açacağız. Önce bir dükkân kiralayacağız. Sonra öyle bir manav donatacağız ki, görsün millet. Bu iş benim işim, ben ustasıyım bu zenatın. Nasıl bilir misin, ben var ya ben, manav dükkânında sepete kaldırım taşı koyarım, Allah seni inandırсын, kavun - karpuz diye satarım. Çakılı küfeye doldurur, turfanda can erigi diye satarım. Bu zenatta ustalık, mostra çıkarmak bir tatlı dil iki, malı süsleyip düzgünlemek üç... Üstüme yoktur. Tohuma kaçmış hıyarı körpe badem diye satarım ki, görsen şaşarsın. Yapalım seninle bu işi, tonla para kazanacağız. Başka bir şey istediğim yok senden, yeter ki, bu iyiliğime karşılık, sen de bana dua et..."

"İyi ama ağbicum" dedim, "Söyledim sana, benim nüfus kağıdım yok ki..."

"Varsın olmasın, senin nüfus kağıdın yoksa, benim var ya... Dükkânın kontratını benim üzerime yaparız, ruhsatı da benim üzerime çıkarırız, olur biter. Ben paralarla elimi bile sürmem. Paralar sende dursun. Akşamdan akşama hesap görürüz. Paralar hep sende durur..." dedi.

Paralar bende duracağına göre, bana kazık atamaz diye düşündüm.

"Yalnız biraz sermaye ister," dedi.

Aptallaşıp: "Ne dedin? Sermaye mi?" diye sordum.

"Çok değil, sen yalnız üçbin lira sermaye koy, yeter. Başkasının otuz bin liraya yapmadığı işi yapacağız evelallah... Hepsi hepsi üç bin lira. Bu zamanda üç bin lira ne ki?... Göreceksin ya, manav dükkânını açtık mı, para makinesi kurmuş gibi para keseceğiz durduğumuz yerde. Sen dükkânını, kasanın başında dur, boynuna para say... Geri kalan bütün işler benim..."

Yanına her gidişimde Anşe bana para vermeye kalkıyor ya, aklıma o geldi. İş kurayım diye sermaye yapayım diye ille de bana para verecek. Alıyordum. Ama bu kez başka. Bu kez sağlam kazançlı bir iş kuracağız. İş bilir bir ortağım olacak. Anşe'den aldığım parayı, para kazanınca çoğaltarak geri veririm.

"Diyelim, ben birisinden borç aldım, bu üç bin lirayı, nice zamanda

borcumuzu ödeyebiliriz?" diye sordum.

Hem de "Borcum" demiyorum "Borcumuz" diyerek onu da borca katıyorum ki, ortak olduğumuzdan borcu ödemeye o da çaba gösterebilir.

"Hele bir dükkânımızı açalım, üç bin lira da para mı, bir haftada öderiz istersek..." dedi.

"Ondan sonra, nüfus kağıdımı da çıkarabilir miyim?" diye sordum.

"Para olunca yapılmayacak ne var? İstersen üç nüfus kağıdı birden çıkartırsın..." dedi.

Ben bu sözler üzerine iyice coşup coşkulandım, say ki kuş olup uçtum, de ki yel olup estim, eskiden altı saatte vardığım Güher hanımefendinin köşküne yayan yapıldık iki saatte gittim. Benim Anşe'm yine köşkün o alt katındaki camlı yerinde tencerelerin, çamaşır makinesinin, ütünün, düdüklünün, şunun bunun arasında dönenip, koşuşup duruyor. Ocaklardan, tencerelerden, kazanlardan çamaşır makinesinden, ütüden şundan - bundan buğular, dumanlar tütüp durmakta, benim Anşe'm dumanların, buğuların arasında gidip gelmekte. Beni görmesiyle:

"Ay aman, bugün yüzün aydın, gözlerin güllüyor! Yoksa bana bir müjden mi var?" diyerek boynuma atıldı.

"Müjdem var ki, nasıl bir müjde Anşe'm, olursa buncası olsun... Bii kazançlı iş kuracağız, iş bilir biriyle ortak olaraktan..." diye başlayıp, benim ortak bana her neler anlattıysa, ben de onları Anşe'ye hiç eksiksiz ilettilim:

"Ben kasanın başında duracağım, paralar hep elimde olacak... Ortak paraya hiç karışmayacak. Yalnız o çalışacak... Öyle usta bir manav ki Anşe, bildiğin gibi değil. Sokaktan taşı - çakılı toplar, süsler - püsler, sepete dizer, yaprakların üstüne koyar, alıcısına göre göre, kimisine çilek diye, kimisine kaysı diye satarım, öyle bir usta satıcı... Tonla para kazanacağız... Yalnız..."

"Yalnız" deyip de boynumu bükerek, başımı da eğerek ben susunca Anşe merakla:

"Yalnız? Yalnız ne olmuş?" diye sordu.

Ben başımı yerden kaldırmadan, "Yalnız bu iş biraz sermaye istiyor ki, işlek bir yerde dükkân kiralayalım," dedim.

Haftaya:

"YETİŞİN, HIRSIZ VAARI!"

Yeteneksiz ayaklar

ORTA-Doğu Teknik Üniversitesi'nde okuyor, geceleri bir yurt odasını 6 arkadaş bölüşüyorduk. Bunlardan biri de Selâmetçi Mahmut'tu. Pek dertliydi oğlan. Ayak parmaklarının arasındaki pişikler yüzünden gözüne uyku girmiyordu. Akşam oldu mu, neye yaradığını bilmediğimiz bir tozu leğene döker suyla doldurarak ayaklarını içine sokardı.

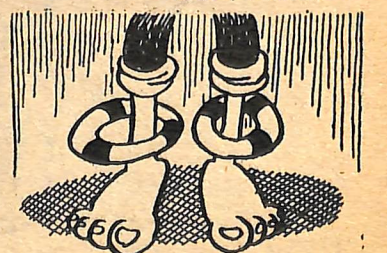
Tek tutkusu mühendis olup, araziye çıkmaktı Mahmut'un.

Bir akşam yine oturmuş, bir yandan ayak banyosunu yapıyor, bir yandan gelecekte arazide yapacağı işleri sıralıyordu. Aramızdaki en ses-

siz arkadaşın sabrı taşıtı sonunda:

-Bu ayaklarla o söylediğin şeyleri yapamazsın, dedi. Baksana, üç aydır suya sokuyorsun, daha bir yüzme öğrenemediler!

**Samî Başaran
Dikilitaş Barbaros Sitede
Ömür Ap. Daire 2
Beşiktaş/İSTANBUL**

**Ahmet YENİCE
Vatan Cad.
Fırın Sok. No: 7
Şişli - İstanbul**

ne zaman sinemaya gideceklerini falan konuşurlardı. Bu nedenle de Cüce:

- Biktım usandım sizin sınıfınızdan. Her zaman bu sınıfa gelirken ayaklarım geri geri gidiyor, burada kendimi iğneli fiçide hissediyordum, derdi.

Hırsından da yazılarda kimseye kopya çekirtmemek için elinden geleni yapardı.

Aramızda kopyacılıkta üstad bir öfkeş vardı. Kopye çekmediği hiç bir sınav yoktu. Ne yapar yapar mutlaka kopye çekerti.

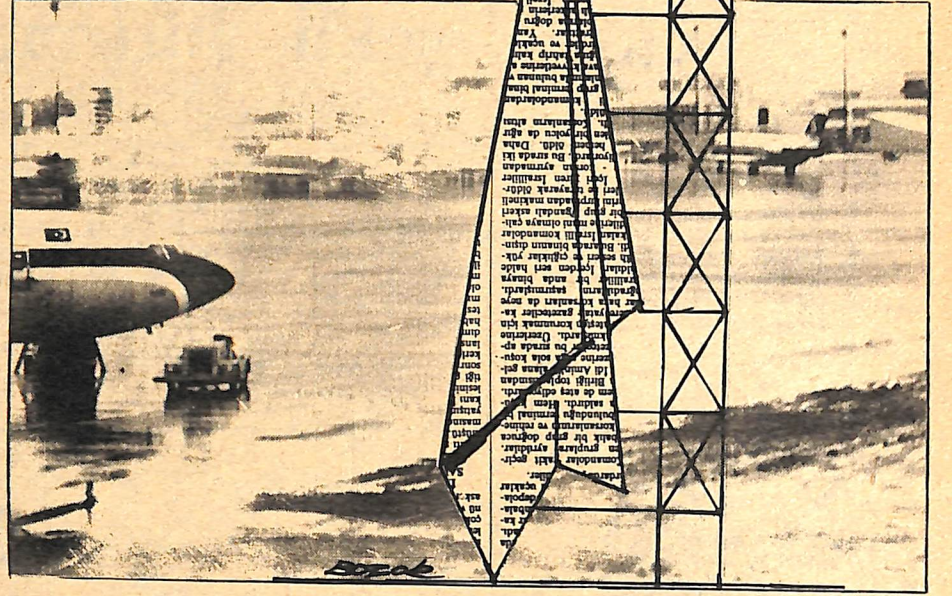
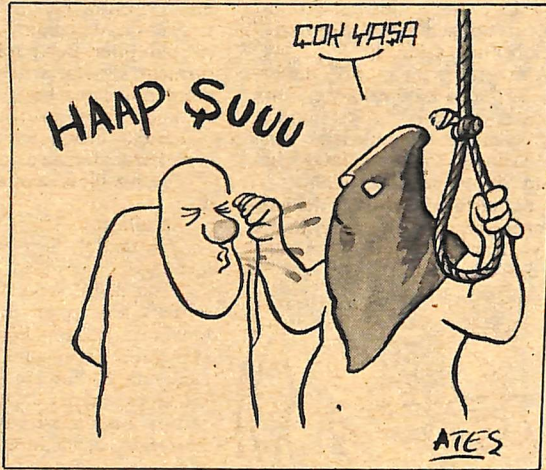
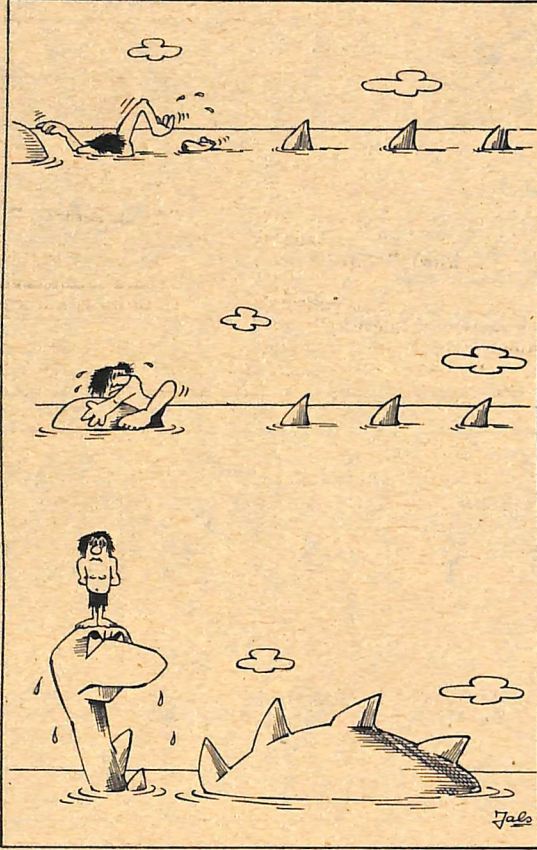
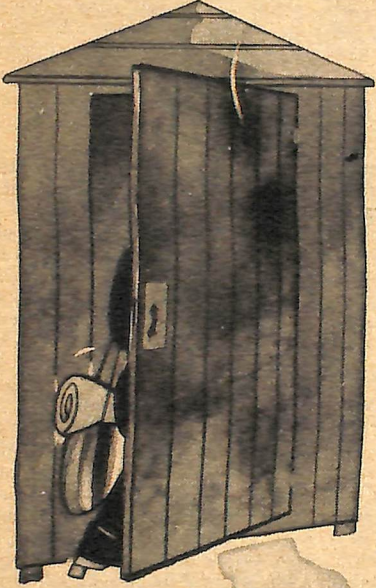
Matemati sinavında da Cüce kürsüsünün üstüne oturmuş, kimse kopye çekmesin diye gözlerini dört açmıştı.

Öfkeş ise kravatının içine yerleş-

tirdiği kopya kağıdını çıkarmış, büyük bir soğukkanlılıkla baka baka yazıyordu.

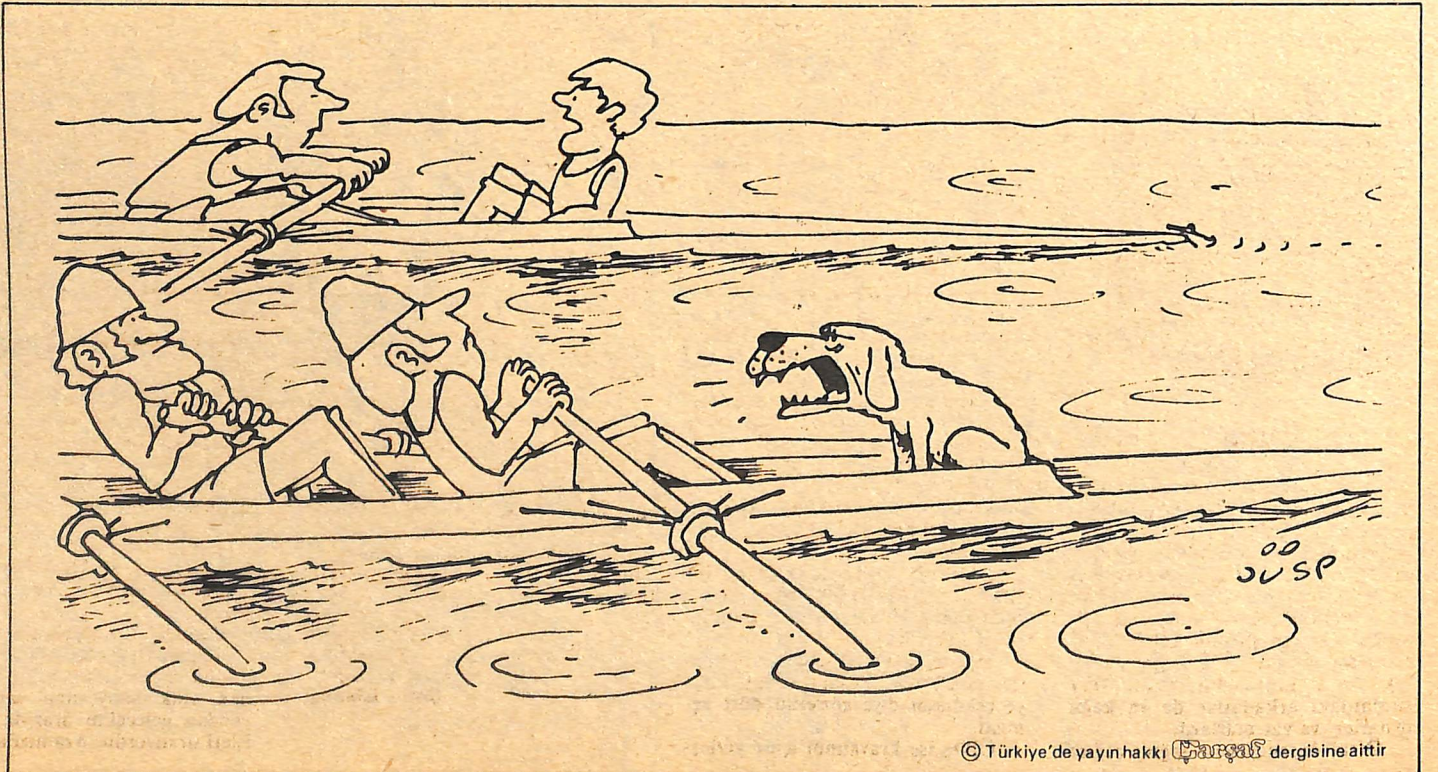
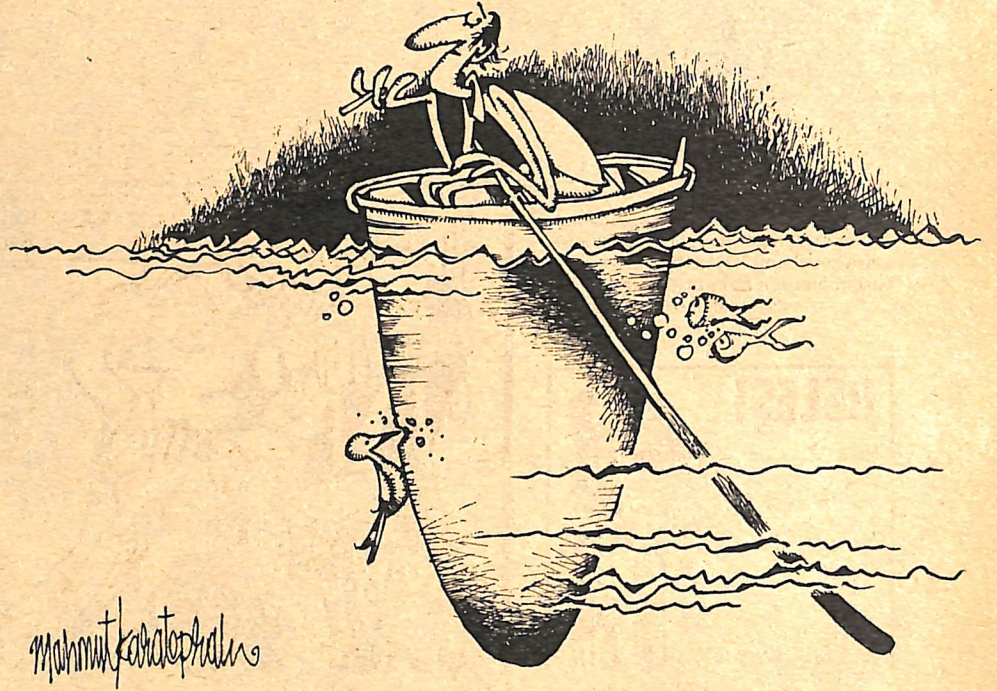
Cüce durumdan kuşkulandı. Kürsüden aşağı atladı, Öfkeşin yanına gelerek elini kopye kağıdının üstüne koydu:

- Öğlum nedir bu, dedi.
Kopya üstadı, kendinden son derece emin, ayağa kalktı:
- Soruların cevaplarını hemen yazdım da, temize çekiyordum, dedi.

ERBAKAN'IN UÇAK SANAYİ

çizgi: Erdoğan BOZOK

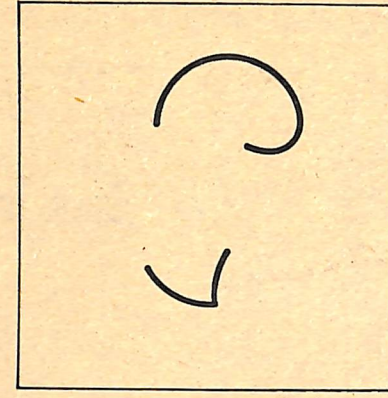
Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

ÇARŞAF'ın 32 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmeceyi amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar"dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler üretmektir.

Şimdi siz de sayfanın sağındaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

- a) En başarılı şekli çizen 5 okuyucumuz 100'er lira ikramiye hak kazanacaklardır.
 - b) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.
 - c) Üretilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle çizilmesi gerekmektedir.
- Adres:
"Az Gelişmiş Anahtar 32" Çarşaf Dergisi, Mollafenari Sokak No: 30/32
Cağaloğlu-İSTANBUL

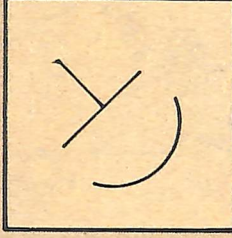

Çarşaf
İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU
AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

32

Adı, soyadı:
Adresi:
.....
.....

"Az Gelişmiş Anahtar 30"u en iyi tamamlayan 5 okuyucumuz 100'er lira armağan kazandılar

ANAHTAR ŞEKİL

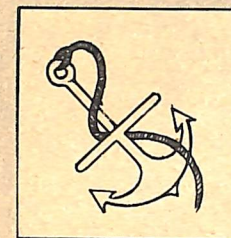
Halide BAYRAMOĞLU
14. Sok. No: 33/4
Bahçelievler - ANKARA

Mehmet Emin SIVRI
Nalçacı Cad. Şirin Yuva Sitesi
No: 30 Kat. 8
KONYA

Demir İNÖZÜ
Küçükesat Sondurak
No: 17
ANKARA

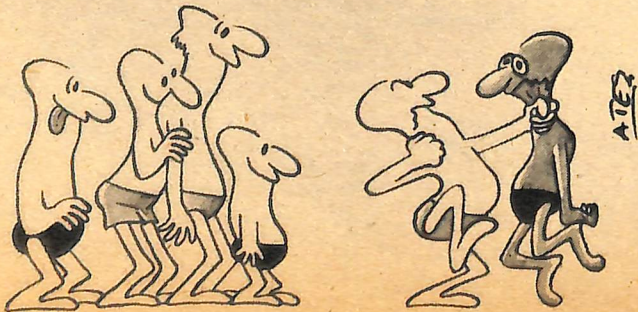
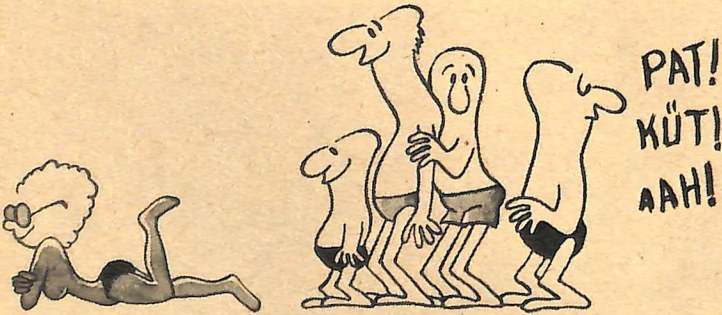
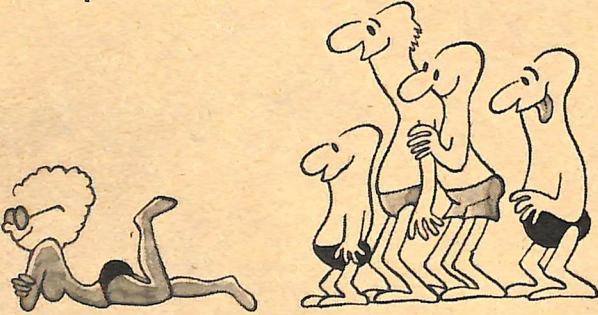
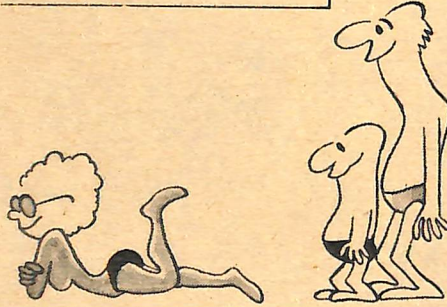

Ayhan BAHRAN
Serap Cad. Nilüfer Sok.
No: 1/9 Yalçın Apt.
Kartal - MALTAPE
İSTANBUL

Kamil YAVUZ
Şirinevler Fetin Cad.
No: 62
İSTANBUL

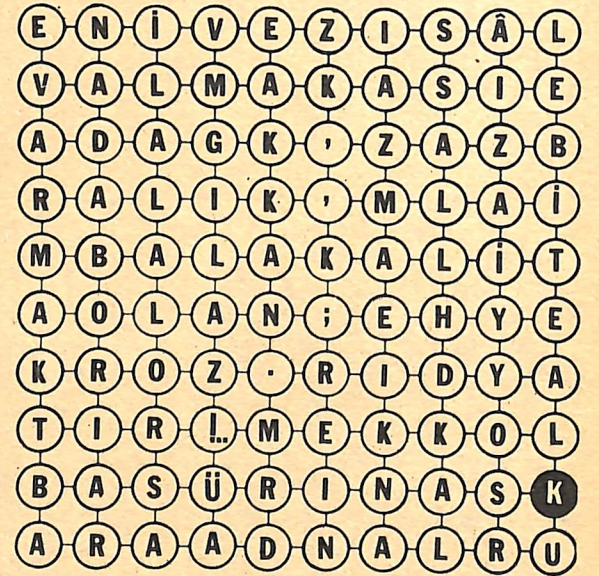
ZEVK MESELESİ

Bir şifremiz var...

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz, dört ipucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 15 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (k) olacaktır. 3) Kelimeler, harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak, çapraz sapmalar yapılmayacaktır.

CEVAP: Kurs alanında araba sürmek kolaydır. Zor olan; ehliyeti almak, kalabalığa dalmak, kazasız belâsız evine varmaktır...

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 32

Sahibi: Erol SIMAVI

Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü
ve Sorumlu Müdür:
Çetin EMEÇ

Basıldığı yer : Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres : Cağaloğlu
Mollafenari Sok
No: 30-32
İSTANBUL

Telefon : 28 68 75

Herkes soruyor: "Ünlü sesleri niçin televizyonda göremiyoruz"

(Nedenini biz
açıkıyoruz)

Çizen: Valâ SOMALI
Yazan: Kandemir KONDUK

Ali Rıza Binboğa

Boyu fazla uzun bulunduğ, "Yarınlardan" umutlu olduğu, saçlarını kısalttığı, sakalını sinek kaydı aldırması ve... Kötü bir hastalık nedeniyle, ikide bir sol kolunu kaldırdığı için...

Melike Demirağ

Yüzünü boyamadığı, saçını taramadığı, göğüs kurallarına uymadığı, annesi gibi "Ne Haber?... Ne Haber?..." diye hâl hatır sormadığı, üstelik ninnilerle yıllardır uyuyanları dürtürte dürtürte uyardığı ve buna benzer hınzırlıkları yaptığı için...

Cem Karaca

Saçını sakalını kestirmede, berberleri fık etti, pantolonunu ütletmedi, bizi enayi yerine koyup işletmedi, "Lay, lay, lay, lom" demediği işçili, mişçili şarkıları da TRT yemediği için...

ğa, Esmeray, Ayla Algan nerele gittiler?... Bu isimlerden kimler gıcık kapıyor? Üstelik kahve de bulunmuyor... (Ne ilgisi var...)

Evet, milyonlarca kişinin sevdiği bu sanatçılara ekran süresiz yasaklandı. Yasaklama nedeni de Çarşaf'ın altına saklandı!

Şimdi Çarşaf'ı şak diye çekiyor ve yasaklama nedenlerini halının üzerine döküyor:

Ayla Algan

"Koca Oküz"lerin canını sıktığı için...

Anne Marie David

Türkçeyi, Yedikule Yahudisi gibi arancımın söyleyen bir takım yerli sanatçılardan daha iyi telaffuz ettiği için...

Esmeray

Negatifi pozitif çıktığı için...

Anket
ve
TEST'ler,
doyasıya
besler

İYİ BİR AŞIK MISINIZ ?

Durun , acele etmeyin ,
önce şu sorulara birer cevap peyleyin

Elin kıızıyla perişan olup gidebilirsiniz!

"b"yi peyleyenler: Davranışlarınız kararsız, aşkınız pek yararsız.

"c"yi peyleyenler: Yalnızca iyi değil, tam çağımıza uygun mükemmel bir âşkınsınız. Gerçeklerle yaşayan, tüm insanca duyguları yüreğinde taşıyan anlı şanlı, oldukça kanlı ince bir ruhunuz var. Kutlarınız sizi.

SONUÇ: Dört soruda da "a"yı peyleyenler: Kötü bir âşkınsınız. Ne mutlu olabilirsiniz, ne kimseyi mutlu edebilirsiniz.

1 Bir dilber ki, daha gözgöze gelmenizle aklınızı başınızdan aldı, iki katlı gülücüğüyle o çilesi dolmayan kafanız derin düşünceye daldı. Görünüşe bakılırsa en küçük bir hareketiniz "Evet" demesine yetecek. NE YAPARSINIZ?

a) Görücü usulüyle istenmesi için annenizi önünüze katarsınız.
b) Kızın karşısına geçerek "İki köşküm, dört çiftliğim var!" diyerek Yaradana sığınıp atarsınız.
c) İssiz bir yere kaçarak silah zoruyla gerekeni yaparsınız.

2 Evlenmeye hazırlanan sözlü bir erkeğin ilk bulması gereken şey NEDİR?

a) Kiralık ev.
b) Emanet gelinlik.
c) Otomatik tabanca.

3 Diyelim araya kara bulutlar girdi, aşkınız sona erdi. Sevdığınız, azrail görmüş gibi bucak bucak kaçıyor sizden. Bu yetmi-

yormuş gibi, hiç ummadığınız bir sırada bir başka erkekle dolaştığı kulağınıza çalınmasın mı! NE YAPARSINIZ?

a) Bir mektup yazarak mutluluklar dilersiniz.
b) Sıcacı sıcakına bir meyhaneye girersiniz.
c) Silahınızı kaptığınız gibi sü-lâlece kurşuna dizersiniz!

4 Kız evi, naz evi derler ya... Sevdığınız istediği halde anası-babası "İki çıplak bir hamama yakışır!" diyerek kızı vermeye yanaşmıyorlar. Son çareniz, blöf yapmak...Bu blöfü ağzınıza yüzünüze bulaştırmadan NASIL YAPARSINIZ?

a) Tabancayı şakağınıza dayar "Ya kızı alırım, ya canıma kıyarım!" dersiniz.
b) Silahı ana-babaya çevirir, kurşunu namluya sürersiniz.
c) "Bana yar olmayanı kimseye yar etmem!" diyerek sevgilinizi temizlersiniz!

RAHATLIKLA
HAVA GEÇİRİR
ÜFLEYİNİZ
SIHHİDİR
TERLETMEZ
DENEYİNİZ
ÇEKMEZ

BOLLANMAZ
DAYANIKLI
TÜYLENMEZ
%100 PAMUKLU

GUARANTEED WASH - OUT
FADE - OUT

SUPER

AKFİL BLUEJEAN

YIKANDIKÇA GÜZELLEŞİR

SİZE DE YAKIŞIR